

அப்படி. து. க. சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

THE VIVEKA CHINTAMANI

A Monthly. Tamil Magazine and High Thought Review,

Devoted to the Diffusion of Practical Truth and Knowledge.
ING WITH THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE, & ETHICS. ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS

God is Love : Knowledge is Power : AUM.

"Live and Learn"—"ஓதவதொழியேல்."

SATYAMEVA JAYATI.

VOL. XVI.

May 1907-December 1908.

விவேக சிந்தாமணி

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

அறிவுடையாரேல்லாமுடையார் அறிவிலா
ரேன்னுடையரேனுமில்ர்.—திருக்குறள்.

கற்க கடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.—திருக்குறள்.

16-ம் புத்தகம்.

1907-ஆம் மே மீ முதல் 1908-ஆம் டிசம்பர் வரை.

PUBLISHED BY
The Secretary, Diffusion of Knowledge Agency,

Lakshmalaya, Mylapore, Madras, S.

For THE VIVEKA CHINTAMANI PUBLISHING COMMITTEE.

1907-1908.

4 Vol. Rs. 5.

Copyright Registered.

[Unbound Vol. R. 4.]

TABLE OF CONTENTS.

VOL. XVI. (MAY 1907—DEC. 1908.)

No. 1, for MAY, 1907.

	Page.
1. 'Don't be anxious about me! What God does, He does, for the Best.' ...	1
2. In Praise of the Grace Divine, By Sri Lakshmanadum ...	4
3. The Lion-Cat Image of Vishnu. (A New Archeological Discovery.)—The Evolution of Form ...	9
4. The Vision of Mriga-Siras ...	11
5. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluq Gumastah ...	14
6. The Soul in search of the Light that lighteth its Path. ...	17
7. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, By S. Ramaswami Aiyer, M. A. ...	21
8. Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki ...	24
CURRENT TOPICS:—	
9. Lala Lajpat Rai. 28; 10, The Cocanada Riot ...	29
11. Madaji Maharani Tapasvini ...	29
12. Rajahmundry College Students' Case ...	31

1907-ம் ஆண்டு மே— 1-வது சந்திரிகை.

1. "என்னைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம்" ...	1
2. திருவருட் கதம்பம் (திருவையாறு, வக்யானந்தம்.) ...	4
3. கேசரி—மார்க்குலியவதாரம். (விஷ்ணு ஆராதனாமர்மம்) ...	9
4. மிருகசரிஷன் கண்ட கனவு. ...	11
5. அவிழ்த்து விட்டகழுதை (ஒரு தாலுக்கா குமஸ்தாவின் சரித்திரம்) ...	14
6. ஜீவாத்மா அந்தர்முகமாகி ஆராய்ச்சிசெய்த அறிவாகிய மணியை பரமரத்மாவிடம் சமர்ப்பித்தது. ...	17
7. சீதா அவ்வது இவ்வறவாழ்க்கை. ...	21
8. நோமசுந்திரனின் என்னும் ஆத்மவிசாரி, (ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமநாதன். ...	21
9. ஸரஸ்வதிதிராம். ...	28
10. காதினாடாவில் குழப்பம் ...	29
11. மதராஸ் மஹாராணி தபஸ்வியி ...	29
12. இராஜா மஹேந்திரம் காலேஜ் மாணவர் கேஸ் ...	31

No. 2, for JUNE, 1907.

1. On Change of Times and Adaptability to Circumstances. ...	33
2. Kambaramayanam-Sundarakandam. The Beauty of the Exploits of Hanuman. ...	39
3. In Praise of the Grace Divine, By Sri Lakshmanadum ...	42
4. The Vision of Mriga-Siras. ...	46
5. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluq Gumastah ...	49
6. Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki. ...	51
7. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, By S. Ramaswami Aiyer, B. A. ...	56
8. CURRENT TOPICS AND NOTES:—	

The Change of Times—'put yourself in the place of others',—The moral Principle ever triumphs—The Jugantar Sedition case—Panjab Sedition case—Cocanada Riot's case—The case against Dr. Kemp, The case against Constables of the Punitive Police—Questions in Parliament—Mr. Kell Hardie's visit to India. ...		69
9. Extract:—Lala Lajpat Rai ...		69

1907-ம் ஆண்டு ஜூன்— 2-வது சந்திரிகை.

1. காலமாறுபாட்டை புத்தேஜிதமாகக் கவனத்துக்கேற்ற கோலம் போடல் வேண்டும். ...	33
2. ராமாயண காதல்காண்டத்தின் சொந்தசரியம். ...	39
3. திருவருட் கதம்பம். ...	42
4. மிருகசரிஷன் கண்டகனவு. ...	46

TABLE OF CONTENTS.

	Page.
5. அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை (ஒரு நான்கா குமாந்தராவின்சரித்திரம்) ...	49
6. நெறமசுந்திரியின் என்னும் ஆத்ம விசாரி. (ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமநாதம்.	51
7. சீதா அவ்வது இல்லறவாழ்க்கை.	56
8. கால விசேஷங்களும் குறிப்புகளும்:—	
காலக்கேடு.—“தன்னுயிரை மன்னியுப்போல் நினை.”—“தர்மத்தையெடுக்கும்.”—“புகார்தர”	
வெடிதான் கேஸ்.—பஞ்சாப் வெடிதான் கேஸ்—காகிதா. கலக்கேஸ்—டாக்டர் கெம்ப கேஸ்—	
தண்டப்போலீஸ் கேஸ்—பார்லிமெண்டில் கேள்விகள்—மிஸ்டர் கெய்நார்டி.	59
9. வாலா வலுபுதியாய்.	63

No. 3. for JULY, 1907.

1. "Proclaim the Mother!"...By Swami Vivekananda.	65
2. The ideal of Swadish and Seward—How it works in Practice.	68
3. "Truth alone conquers and not Falsehood" The Story of Rajambal—A Review	72
4. The Vision of Mriga-Siras.	76
5. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluq Gurnastah	80
6. Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki	85
7. Poisonous Secretions of Human Body produced by Passions.	90
8. Conviction of Arbutnuth.	92
9. CURRENT TOPICS AND NOTES:—	

1907-ம் வருஷ ஜூலை- 3-வது சுத்சிக்கை.

1. ஸ்ரீமாதாவின் மழலிமையை மண்டலமெங்கும் பரவச்செய்திகள்.	65
2. "வெத்தெரி-ஸ்வராஜ் ஸ்டீயம்"—அனுபவமுறை.	68
3. "மெய்யெவெல்லும் பொய்யல்ல" ...	72
4. மிருகசீர்தன் கண்டகனவு	76
5. "அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை"	80
6. நெறமசுந்திரியின் என்னும் ஆத்மவிசாரி. (ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமநாதம்.	85
7. கோபதாபங்களினுண்டாகும் விஷதீர்	90
8. அர்ப்பணம் குற்றக்கேஸ் முடிவு.	92

9. கால விசேஷங்களும் குறிப்புகளும்:—கவன்மெண்டு சீர்திருத்தங்கள்.—வந்தேமாதாம்.
வெடிதான் கேஸ்—விபிசைத்திரபால் தண்டனை அடந்தது.—“சந்தியாகேஸ்.”—அக்கியபத்திரிகைகள்
தடுக்கப்பட்டன—அர்ப்பணம் மன்னகமக்கத் தண்டிக்கப்பட்டது—“மெய்யெல்லாவெல்லும் கமிஷன்.”—
அமெரிக்காவின் அனுதாபம்—காக்கிஞாபலில் நடந்தகொலை—டாக்டர் கெம்ப அபராதம் செலுத்தியது,
சென்னை வித்யாசம்பந்தப் பொருட்காணி—இந்தியன் பாங்கி லிமிடெட்—மிஸ்டர் அட்கின்ஸன் கொண்டு
வந்த கேஸ்—தாதாபாய் கௌரோஜி அயர்கன் பிறந்த தான் மகோத்சவம்—திருவாயுடர் திவான்—
சந்திராமம்—கோயமுத்தூரில் ஒரு புதிய காலேஜ்—சென்னை பச்சையப்பன் டிராஸ்டிகள்—பார்லிமென்
செயல் மெம்பர் மிஸ்டர் கெய்நார்டி—விராஜ்குஞ்சு ஸ்பீஷியலன் ஆபீஸர்.

No. 4. for AUGUST, 1907.

1. "Children of the Motherland."	97
2. The Impossibility of Gaggling a Nation's Mouth.	100
3. "Truth alone Conquers and not Falsehood" The Story of Rajambal—A Review.	101
4. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluq Gurnastah	104
5. Ekantia Ramaliyar, By T. A. Gopinatha Rao, M. A.	108
6. A Girl-Saint's Vision & Experience of Holy Matrimony.	112
7. Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	118
8. The Vision of Mriga-Siras.	117
9. Eull of Grace: God's Play	120
10. BHARATI MATA—Full Size Picture, With Letter-Press Article	121
11. The Vireka Chintamani-Kummi, By A Lady Reader	126

[V]
TABLE OF CONTENTS.

Page.

1907-ம் ஆண்டு திருவாரூர் 4-வது சந்திரிகை.

1.	"புதுபுத்தமாதலின் பிரபலம் மக்கள்."	97
2.	"உலகவாழ்வு முடிந்தும் ஊர்வாயை மூடலாம்"	100
3.	"மெய்யெவெல்லும் பொய்யல்ல" இராஜாம்பாள் சரித்திரம்.	101
4.	"அவற்றித்தவிட்ட கழுதை" (ஒரு தாலூகா குமஸ்தாவின் சரித்திரம்.)	104
5.	கொத்தாராமயர், (து. அ. கோபிகாந்தர், M. A.)	108
6.	ஆண்டவர் அருளிச்செய்த வாக்கியங்கள்	112
7.	ஹேமசந்திரஸிங் என்றும் ஆத்மவிசாரி (ஆத்மவிதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமசாமி.	113
8.	பிருகதேவன் கண்டகனது.	117
9.	இறைவன் திருவிராயாட்டு	120
10.	"பாசத் தாநா" முழுநூலுடையதும் வினக்கமும்.	121
11.	விவேகசிர்தாமணிக்கும்பி, (உலகசகோதரி)	126

No. 5. for SEPTEMBER, 1907.

1.	A. NOVEL WITH A PURPOSE.	129
2.	Mr. Keir Hardie's Visit.	133
3.	PAHRATHI MATA or the Awakened National Consciousness of India. (Illustrated)	135
4.	"Impostors All."—A short Story.	139
5.	"Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluk Gumashta	140
6.	Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	143
7.	Sita—A Tale of Hindu Domestic Life.	152
8.	Moderates Versus Nationalists.	156
9.	Extract: The Power of Thought.	158

1907-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 5-வது சந்திரிகை.

1.	உண்மையுரைக்குமோர் உத்தமக்கதை.	129
2.	மிஸ்டர் கீர்-ஹார்டியவர்களின் விஜயம்.	133
3.	பாசத்தமாதலின் திருப்பள்ளிக்கு முச்சி, அல்லது "தரியாம்பாள் தரியாருள-பூஜை."	135
4.	"பாடாடோபம்."—ஒரு கித கதை.	139
5.	"அவற்றித்தவிட்ட கழுதை" (ஒரு தாலூகா குமஸ்தாவின் சரித்திரம்.)	140
6.	ஹேமசந்திரஸிங் என்றும் ஆத்மவிசாரி, (ஆத்மவிதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமசாமி.	143
7.	சீதா அவ்வுது இவ்வுது வாழ்க்கை.	152
8.	சீதா தவீனக்கச்சியார் சண்டை: ஸ்மதேசிய—ஸ்வராஜ்ய வகழிப்பங்கள்.	156
9.	மனோசுந்தரப்பங்கள்.	158

No. 6. for OCTOBER, 1907.

1.	The Seed and The Sprout: A Practical Lesson in Observation.	161
2.	Onions as a Remedy.	167
3.	Ladies' Column.—A Hindu Lady on Patriotism.	168
4.	Agra, By T. C. Venkataswami Iyer.	169
5.	"Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluk Gumashta.	173
6.	Sankarar-Piyan.—A Short Story.	177
7.	Spiritual Madness.—An Illustration From 'Maanavi.'	181
8.	Sita—A Tale of Hindu Domestic Life.	182
9.	Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki.	185
10.	The Madras Hindu Ladies' Association	187
11.	A Catechism of the Bhagavad Gita, By S. Muthu Iyer, B.A., For the Use of Children.	188
12.	"Ananda Matham."	190

TABLE OF CONTENTS.

Page.

1907இல் அக்ளாபர்ஸ் 6-வது சந்திரை.

1. வித்தும் முறையு-மனசாட்டம் வைக்கும் முறை.	161
2. வெங்காயத்தின் விசேஷ குணம்.	167
3. சென்னை இந்து மாதர் சங்கம். (ஸ்ரீமதி அம்மணி அம்மாள் படித்த வியாஸம்.)	168
4. ஆக்ரா. T. C. வெங்கட்ரமணய்யர்.	169
5. "அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை" (ஒரு தாலுகா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்.)	173
6. சக்கரப்பிரியன்.	177
7. காரணப்பயித்திரம்.—ஒரு சிறு கதை.	181
8. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை.	182
9. நேரமசந்திரனில் என்னும் ஆதம் விசாரி, (ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராமசாமி.	185
10. சென்னை ஹிந்து மாதர் சங்கம்.	187
11. ஸ்ரீ பகவத்கீதை வினாவிடை.	188
12. ஆனந்தமடம், பாயிசம் முகவுரை.	190

No. 7. for MAY, 1908.

1. Lalitalaya	193
2. Volume XVI No. 7	197
3. Betrayed!	198
4. Agra, By T. C. Venkataramana Iyer,	201
5. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluq Gumatsh	205
6. A Catechism of the Bhagavad-Gita for the Use of Children, By S. Muthu Iyer, B. A.,	209
7. Sankara-Pryan—A short story, By M. N. Ganesa Iyer,	212
8. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, By S. Ramaswamy Iyer, B. A.,	215
9. Current Notes and Topics. —Mental Emotion must be controlled—Uncontrolled mind is ever a source of Danger—the Tinnevely Muddle—Bomb-outrages in Bengal—"Conscience and Crime"—The Mouafferpore Bomb-outrage and murder.	217

1908இல் மேம் 7-வது சந்திரை.

1. விவிலாஸம்.	193
2. "என்றும் பதினாறுவயசு."	197
3. சநிமோசம்.	198
4. ஆக்ரா (டி. வி. வெங்கட்ரமணய்யர்)	201
5. அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை ஒரு தாலுகா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்.	205
6. ஸ்ரீபகவத்கீதை வினாவிடை, நிறுவர்குப்பையாசாமாச எழுதப்பட்டது (எஸ். முத்து அயர், பி. ஏ.)	209
7. சக்கரப்பிரியன் (எம். என். கணேசய்யர்.)	212
8. சிதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை, 22-வது அதிகாரம் (எஸ். இராமசாமி அய்யர் பி. ஏ.)	215
9. விசேஷகீதரிப்புக்களும் விஷயங்களும்:—மனதை படக்கியாளன் வேண்டும்—அடங்கா மனம் உபத்த விளைக்கும்—நிருசெவ்வேலிக் குழப்பம்—கங்கத்தாவில் வெடி குண்டு யந்திரங்கள் அக்கிரமம்—"சுள்ளனுக்குள்ளே குள்ளன்"—மொஸபர்ஸ் குண்டு வெடிக்கொண.	217

No. 8. for JUNE, 1908.

1. "The Ethics of Passive Resistance"	225
2. "That which you do unto others, even that will be done unto you"	228
3. How to water Fruit Trees, By Mr. H. C. Sampson,	233
4. MAHOUTA—A Novel, By A. Lady Novelist.	234
5. A Catechism of the Bhagavad-Gita for the Use of Children, By S. Muthu Iyer, B. A.,	240
6. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluq Gumatsh,	242
7. Delhi—The Ancient Imperial City, By T. C. Venkataramana Iyer.	245

vii

TABLE OF CONTENTS.

	Page.
8. Sankara-Pryan—A Short Story, By M. N. Ganesa Iyer.	250
9. Ladies' Column :—Foolishness betrays itself and those who cherish it.	252
10. Current Notes and Topics :—Electrical potentiality in Fruits—What is electricity—Prana-sakti—Air: Positive; Earth: Negative—How plants grow—The Mystery of Bud and Blossom—The Union of Negative and Positive, or of Sakti and Saktiman—Anabolism and Katabolism or Constructive and Destructive Energies—"Insulator"—The true meaning of Uma-Maheswarar—Summary of Mr. Bain's conclusions—Prana and Electricity, their intrinsic distinction.	253-6

1908 ஜூன் 8-வது சந்திக்கை.

1. "எதிர்க்காமல் எதிர்த்தல்"	225
2. "முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் வினையும்"	228
3. பழித்தரும் மரக்கருக்குத் தண்ணீர் வர்த்தல் (மிஸ்டர் H. C. ஸாம்பஸன்)	233
4. மலிவூதா—நர் அற்புதக்கதை. (ஒரு மிகுந்த மாத எழுதியது)	234
5. பூ பகவத்கதை வினாவில், சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்டது. (எஸ் முத்து அய்யர், பி. ஏ.)	240
6. அவிழ்த்துவிட்ட கழுதை—ஒரு நல்லதா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்.	242
7. மல்லிமாசகரம் (T. C. வெங்கடரமணய்யர்)	246
8. சங்கராபிரியன்—நர் சிறுகதை (எம். என். கணேசய்யர்)	250
9. மாதர் பக்கம்—முடம் தலைக்கேறினால் முழுதும் விகாரமே	252
10. விசேஷத்திறப்புகளும் விஷயங்களும் :—பழவர்க்குதலில் மின்சத்து—மின்சாரமென்றால் என்ன?—பிராணசக்தி—வாடி: ஆன்சக்தி, பிருதுவி: பெண்சக்தி—செடிசன் வளரும் விதம்—மொட்டம்—மலரும்—சத்தியம் சத்திமயமும் சமிக்கும் விதம்—கூடல், ஊடல்—"Insulator": பிரிவினை—உமாமகேசுவரர் உண்மையப்போதம்—மிஸ்டர் பெயின்ஸ் முடிவுகூட்டல்—பிராணசக்தியும் மின்சாரமும்.	253-6

No. 9, for JULY, 1908.

1. Our National Asset : A "Thoroughly Cultivated Will"	257
2. "Cash Down" : Or, Money Compensation for Marriage	262
3. "Government by Guess-Work"	266
4. The Beauties of Kambar, By S. Muthu Iyer, B. A.	270
5. Mahisuta—A Novel, By A Lady Novelist.	272
6. A Catechism of the Bhagavad-Gita, for the Use of Children, By S. Muthu Iyer, B. A.	277
7. Delhi: The Ancient Imperial City, By T. C. Venkataramana Iyer	279
8. Sankara-Pryan, By M. N. Ganesa Iyer	283
9. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, By S. Ramaswami Iyer, B. A.	284
10. Current Notes and Topics :—Two New Acts—The New Press Act—Kudiram Bose—Sir William Crookes on a "New Force"—The inquiry into the Bomb case at Calcutta—The Tinnevely Special sessions—sedition Case in Bombay—The New appointment to the Madras High Court.	286

1908 ஜூலை 9-வது சந்திக்கை.

1. இச்சாசக்தியும் இத்தேசத்தாருக்குப் பூர்வீக சூன்யம்.	257
2. "எதிர் ஜாமின்"	262
3. "ஒற்றையோ, இரட்டையோ?"	266
4. கம்பகாட்டார் காப்பிய அழகு (எஸ். முத்து ஐயர், பி. ஏ.)	272
5. மலிவூதா (நர் மிகுந்த மாத எழுதியது)	277
6. பகவத்கதை வினாவில், சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்டது (எஸ். முத்து அய்யர், பி. ஏ.)	279
7. டெல்லிமாசகரம் (டி. சி. வெங்கடரமணய்யர்)	283
8. சங்கராபிரியன் (எம். என். கணேசய்யர்)	284
9. சிதா அல்லது இஸ்லாமத்தின், (இராமச்சந்திரன் ஐயர், பி. ஏ.)	286
10. விசேஷத்திறப்புகளும் விஷயம் :—இரண்டு புதிய சட்டங்கள்—பத்திரிகைகளை யடக்கு வதற்கான சட்டம்—குடியாப் போன்ஸ்—மி உல்லஸிம் க்ருக்சன்—கங்கத்தாவில் கடக்கும் வெடி குண்டு அக்திரமக்கேஸ்—விசாரணை—திரு கல்வேலி ஸெஷன்ஸ்—பம்பாயில் ஸெஷன்ஸ் கேஸ்கள்—சென்னை ஹைகோர்ட்டி ஜட்ஜ் ரியமனடி.	286

Nos. 10-11 for OCTOBER & NOVEMBER 1908.

1. Nameskar ...	289
2. Infinite Grace: an Example. By T. A. Gopinatha Rao, M. A. ...	292
3. On the Evil of Vindictiveness. ...	294
4. A Common Illustration of Human Nature ...	296
5. Agricultural Notes, By, Mr H. C. Simpson, ...	298
6. Note on Cultivation of Lime. ...	299
7. Kundalini-Yoga Pradeepika: I. The Origin of Disease. ...	300
8. " " " II. " The Malady of Thought. " ...	303
9. H. I. M.'s Message to the Prince and People, ...	307
10. Mahabata—A Novel, By A. Hindu Lady, ...	311
11. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life. ...	317
12. "Speak the Truth and Shame the Devil," or "Give up thy Egoism and Know the Truth." ...	319
13. Sanatana Dharma—Methods of Worship. ...	323
14. Sarkara-Priyam, XII & XIII ...	327
15. Extracts: Chillies. ...	329
16. Notes. ...	325

1908-ம் ஆண்டு அக்டோபர், நவம்பர்— 10-11-வது சுழ்ச்சிக்கள்.

1. கம்பகாரம். ...	289
2. பரமகரூண்னியம்: ஓர் திருவட்டாத்தம், (தி. அ. கோபிகாந்தராவ் எம். ஏ.) ...	292
3. பழிபாவம். ...	294
4. "கொட்டிலும் தேன் கொட்டாவிட்டாற் பிள்ளைப்பூச்சி." ...	296
5. விவகசாய விஷயமான குறிப்புக்கள். ...	298
6. எலமிக்கை சாகுபடி. ...	299
7. குண்டலினியோகப் பிரதிபிதை:—1. விபாதி மூலம். ...	300
8. 2. "ஆதி விபாதி." ...	303
9. இந்திய மன்னர்களுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் மாட்சிமைநிலைபெய் மகராஜா சர்க் வர்த்தியவர்கள் அனுப்பிய செய்தி. ...	307
10. மஹிஸுந்தா (ஒரு விசித்திரமான எழுதியது.) ...	311
11. சீதா அவ்வது இவ்வறவாழ்க்கை. ...	317
12. அகங்காரத்தை விட்டொழித்தல் அறிவீர் நீர் அபிசயத்தை. ...	319
13. சந்தனத்தர்மம்-உபாசனை. ...	323
14. சங்கரப்பிரியம்: XII வழிக்கு யருதல், XIII கரும்புவிவ்ளோன் வெற்றி. ...	327
15. மிளகாய் ...	332
16. குறிப்புக்கள். ...	335

No. 12. for DECEMBER, 1908.

1. "Lying Fallow" ...	337
2. "There is One Thing I Fear" ...	341
3. The Aims of Individual Perfection or Paramahansa: the Son of God. ...	342
4. The Gospel of "Strenuous Life" or Coordination of Capital and Labour. "Work to Live and Live to Work." ...	349
5. Kundalini-yoga Pradeepika: iii. The Origin of the Malady of Thought. ...	352
6. The Agricultural College at Coimbatore ...	358
7. A Metrical Translation of the Bhagavad-Gita ...	359
8. The Relation of Guru-Sishya ...	361
9. Extract ...	368

1908-ம் ஆண்டு டிசம்பர்— 12-வது சுழ்ச்சிக்க.

1. "தரிசுபோடல்" ...	337
2. "அஞ்சுவதென்னுதாய்யனே!" ...	341
3. "பரமஜீவன்." ...	342
4. "பிழைக்கும் வழி: உழைக்கும் வழி!" ...	349
5. குண்டலினியோகப் பிரதிபிதை. 3. "ஆதி மூலம்" ...	352
6. கோயமுத்தூர் விவசாய கலாச்சாலை. ...	358
7. பகவத்கீதை வெண்பா. ...	359
8. குருசிஷ்ய சம்பந்தம்: அதன் உண்மை. ...	361
9. கீசேஷத்திரட்டி: ...	368

"Give me not, O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is,
but give me, O God, that sublime belief, that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End."
வாய்மையை.—Speak the Truth.

"Hitch our Wagon to a Star.

"To Thine Own Self be True.

அன்பேயவன் : அறிவேசத்தி : ஐந்தத்தன்.]

[God is Love : Knowledge is Power: One.

வாய்மையே ஜயம்—Satyameva Jayati.

புத்தகம். 16]

1907-ம் வருஷ மேமீ.

[சஞ்சிகை 1.

"Don't be anxious about me!
What God does, He does for the Best."

"என்னைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம்.
ஆண்டவன் அடித்தாலும் அணைத்தாலும் அது நன்மைக்கேயாகும்!"

மேமீ 9 உவியாழக் கிழமை ஒரு விசேஷதினம். அந்நாற்றினத்தை "அஸ்ஸென்
ஷன் தர்ஸ்டே" என்று கிறிஸ்தவர்கள் கொண்டாடுவார்கள். அதாவது யேசுகிறிஸ்து அவ
ர்கள் பரமபதமடைந்து பரமுக்திபெற்ற தினம். கிறிஸ்துமதம் பரையுள்ள எல்லாதேசங்களி
லும் அன்றைத்தினம் கிமுறைநாளாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அப்படியே இந்தியா முழ
வதிலும் அன்றைத்தினம் ஸர்க்கார் கிமுறைநாளாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இது இந்
நாளுக்கு 1907-வருஷங்களாக வருஷந்தோறும் கொண்டாடப்பட்டு வரும் ஒரு திருநாள்.

இந்த மேமீ 9 உவியாழக் கிழமையானது இந்தியாவுக்கு இன்னொருவிதத்தில்
விசேஷமாகவுள்ளது. எப்படிப்பெனில் அதை விவரமாய்ச் சொல்வோம். அன்றையதினம்
இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் பஞ்சாப் லெப்டினென்ட்-கவர்னர் ஸர் டென்லில் இப்பெட்
ஸன் அவர்கள் மிக வருந்திக்கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் 1818-ம் வருஷத்த 3-வது

ரெகுலேஷன்படி பஞ்சாபில் ஜனகதந்தரம் வேண்டுமென்று கஷ்டிப்பெய்திய பிரசங்கம் செய்து ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்திக் கிளப்பிவிட்டு வரும் இருவரை விசாரணையின்றி ஆலோசனை சபையிலுள்ள கவர்னர்களுடைய இஷ்ட மிருந்தபடியே வாரண்டில் பிடித்துப் பாருக்குந்தெரியாமல் எங்கேயோ ரகசியமாயனுப்பிவிடத் தீர்மானித்து விட்டதாகவும், அதற்கு இந்தியா மந்திரியாகிய மிஸ்டர் மார்லி அவர்கள் சம்மதித்திருக்கிறதாகவும் பார்லிமென்டு கரமன்ஸ் சபையில் முன்னம் முதல்மந்திரியாகியிருந்த மிஸ்டர் பால்போர் அவர்கள் கேட்டகேள்விக்கு பதிலாக உத்தரம் சொன்னதெய்தி தந்திமுலமாய் இந்தியாவுக்கு வந்தது. இந்தத் தந்திசமாசாரம் இந்தியாவுக்கு எட்டினதோ இல்லையோ உடனே கொட்டைப்பிராந்தி குறுவியை அடித்துக்கொண்டு பேரகிர மாதிரி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் துருப்பு தளவாடங்களுடன் தந்திரமாய் லாஹோரிலுள்ள லாலா லஜபதிராய் என்னும் ஜனசிரேஷ்டரைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு கூண்டப்பொழுதில் “மோடார்காரிலும்” ஸ்பெஷல் டிரெயினிலுமாக வேகம் வேகமாய்ப்போகும் வண்டிகளில் அவரைக் கண்ணுக்குக் காணாமல் கொண்டுபோய்விட்டார்கள்.

வியாழக் கிழமை மத்தியானம் 2½-மணி சுமாருக்கு லாலா லஜபதிராய் அவர்கள் அவருடைய பெங்களாவில் அவர் வாசிப்பதற்கென்றமைத்த அறைமில்லுக்கார்த்து சிறேகிதர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது இரண்டு கதிரேச போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் அவர் அறையில் புகுந்து அவரை டிஸ்திரிக்ட் ஜூஜிஸ்திரேட்டு உடனே கோர்ட்டில் பார்க்க விரும்புகிறாண்டு சொன்னார்கள். அப்படியா, இதோ வருகிறேன் என்று வண்டி போட்டுக்கொண்டு வரச்சொன்னார். வண்டி வந்ததும் அவர் வெளியே வந்து வண்டியிலுக்கார்த்து கொண்டாரோ இல்லையோ, ருதினாவிரர்கள் உருவினகத்தியும் கையுமாக அவர் வண்டியைப் புகுந்து கொண்டு அவரை நேர போலீஸ் டானுவுக்கு சவாரியில் கொண்டுபோனார்கள். அங்கே வந்து இறங்கினதும் டிஸ்திரிக்ட் ஜூஜிஸ்திரேட்டும், டிவிஷனல் கமிஷனரும் அவரை யெதிர்கொண்டு அந்த அறையிலுள்ள சதேசிகள் எல்லாரையும் வெளியே யனுப்பிவிட்டு கவர்னர்களுடைய அவரைப்பிடித்து கண்ணுக்குக் காணாதபடி தேசத்தைவிட்டுக்கொண்டு போகும்படி பிறப்பித்திருக்கும் வாரண்டை அவருக்குக் காட்டினார். அதைப்பார்த்ததும் அவர் தன்னடக்கம் குழியாது இரண்டொரு கடிதமட்டிமெழுத அவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அவரைப்பிடித்த ரூப்பலிகள் அதற்கு இசையா அவசர அவசரமாய் அவருடைய சிறேகிரோருவருக்கு ஒரு கடிதமும் அவருடைய பிள்ளைக்கு ஒருகடிதமும் எழுதினார். அந்த சமயத்தில் அவ்வளவு கார்பரான மத்தியில் அந்த ஜனசிரேஷ்ட சிங்கம் சிலிதம் தன்மனம் சலியாது தன்னிலை குழியாது இதன் தலையில் தீட்டிய வார்த்தைகளை அவருடைய சிறேகருக்கு எழுதின தடிதத்தில் வரைந்தார். “என்னைப் பற்றிக் கலுஷப்பட வேண்டாம்! ஆண்டவன் அடித்தாலும் அணைத்தாலும் அது நன்மைக்கேயாகும்!” என்று அஞ்சா ரொஞ்சுடன் ஆத்மபுத்தி நிறைந்தவராய் உறுதிசிறார்.

பேசாததரைச் சிலுவையிலடித்துக் குராமாய்த் துன்பப்படுத்திக் கொலைசெய்யும் காலையிலும் அம்மறுபுறவுந் தம் துன்பத்தைப் பாராட்டாது, “ஸ்வாமி! இவர் அறியாமையால் இக்கொடுமைசெய்கிறார்கள்! இவரை மன்னிக்கவேண்டும்!” என்று தனக்குக் கொடுமை

புரிந்த ஈனாவதிரர்கள் பாவத்தை முன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டாரென்று கிறிஸ்து வேதம்முறைபுகிறது. இந்த ஸ்வதேசமஹான் இருந்திருந்தாற்போல் திடமென்று அவருடைய பிள்ளைபெண்களோடு சொல்லிக்கொள்ளவும் தருணம்வந்தி கொஞ்சு மினைக் கொள்வாறுபோல் சர்க்காரால் கௌரவப்பட்டு அவர்கள் மூக்கிலகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையிலும் மனம்சிதறாது “என்னைப்பற்றிக் கவலைப்பட்ட வேண்டாம்! சசன் செயல் எப்படியாயினும் அது நாசம்தராது! எல்லாம் நமது நன்மைக்கே”பென்று அஞ்சாநெஞ்சராய், அமர்த்தரித்தத்தினராய், தன்னிலை குலைபாது தன்னைத்தான் காப்பாற்றிக்கொண்டதன்றி, தன்னை நேசித்துள்ளவர்களுக்கும் திடங்குறும்படியான மனோதிடமும் உறுதியும் காட்டினாரே அவரல்லவோ ஆரியபுத்திரர்! ஆரியவர்த்தத்தில் அனாதிகாலமாயுதித்து விளங்கிய மஹரிஷிகள் ராஜரிஷிகளின் இரத்தம் இன்னமும் நமது நாடி நமபுகளில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதென்பதற்கு இதைவிட வேறு பரிசோதனைபென்ன வேண்டும்! ஆரியபுத்திரர்கள் என்ன தான் ஆத்மபுத்தியிழந்து தமொறிதலும் அவர்களுடைய பூர்வ வாசனை அவர்களை விட்டு நீங்க விட்டியென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகிறது. மிஸ்டர் மார்ஸியும், லார்ட் மின்டோவும் இப்படி நம்மை மகா கடுமையாகப் பரிசோதித்து நமது ஆரியத்தன்மையை நமக்கே தெரியும்படி விளக்கிக்காட்டினதற்காக அவர்களுக்கு நாம் அனர்த்தங்கோடி வந்தனம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் நாம் பிறந்தது முதல் நமது கவர்ன்மெண்டு என்று அபிமானம் பாராட்டிக்கொண்டாடிய பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டு ஒருபொழுதும் அநியாய அக்கிரமங்களுக்கு உடன்படாது என்று நாம் இதுகாலம் நம்பியிருந்த நம்பிக்கை கின்போருப்படி நம்மனைதப்பிப்படுத்தினதற்காக நாம் மிகவும் மனமுருகி வருந்துகிறோமென்பதும் ஸ்தயம். உண்மையுள்ள ஒரு புருஷன் வெகு காலமாகத் தான் ஹிருதயபூர்வமாக நம்பியிருந்த நம்பிக்கையை திடீரென்று கிடுவதென்றால் அது அவன் பிராணைக்கொடுப்பதிலும் மேலான வருத்தத்தைத் தருமென்பது மனோதர்மவாசி. இதை யறிந்தவர் நம் மனம் தவிக்கும் தவிப்பைத் தாமேயறிவர். அநியாதார் சொல்லியுமறிபார். உள்ளத்துணர்வு உள்ளபலத்தால் உணர்ந்தறிந்ததக்கதேயன்றி, ஒருவருக்கொருவர் கிண்டு காட்டுத்தன்மையதன்று. நாம் இராஜாங்க விஷயங்களில் எப்பவும் தலையிட்டுக்கொண்டதில்லை. தலையிட்டுக்கொள்ளும் ஸ்வபாவமும் நம்மிடத்தில் இல்லை. எதையும் சாகுமிதத்திரமாயிருந்து பார்ப்பது நம்முடைய ஸ்வபாவம். ஆனாலும் ஆத்மத்துரோகம், அந்நியாயம் இவைஎல்லா தர்மங்களுக்கும் பொது. அதுவும் இராஜதர்மம் இவ்விருவகையிலும் மேலோர் வருத்த வழிவிட்டு கில்கினல் உலகம் தலைகவிழ்ந்து போய்கிடும். பிரிடிஷ் இராஜாங்கத்தின் பெருமைபெல்லாம் இப்படிச் சிறுமைப்பட நேர்ந்த சிர்க்கெட்டுக்கு மனையிரங்கி வருந்துவோமோ! அல்லது, பெருமைப்பட வாழ்ந்த பெருந்தன்மையாளருக்குக் கலிலேவற்றமையால் நேர்ந்த சிறுமைப்பாட்டை நினைந்து மனதிரங்கி வருந்துவோமோ? அல்லது, எல்லாம் கலிக்கத்தென்று பார்த்திருந்தும், முன்பின் வருவது போவது கியத்தமாய்த்தெரிந்திருந்தும் மாயவன் வலைப்பட்டு அவன் மாயாலி லிபிசீபெட்டு இப்படி நாமும் உள்ளமுருகி ஊரோடுன்பட்டு கபநாடகஞ்சுர்தாரியாயிருந்து ஆட்டிவைப்பவன் ஆட்டத்தைக்கண்டும் காணாது போலிருந்து நடிக்க வேண்டிய நாட.

கத்தின் வேடிக்கைகளைக்கண்டு மகிழுவோமோ!—ஒன்றும் விளங்கவில்லை. இராஜாதர்மம் குணந்தால் இராஜஜீயம் குணமுமே யென்கிற ஏக்கமொன்றே தற்பொழுது நம்மனதைக் கொள்ளுகொண்டு, அச்சுள்ளன் சோகமுற்றதை யெச்சு, மனச்சீசர்வையுன்பெண்ணுவினது. அன்றைக்குப் பார்த்தசாரதியிருந்து அவனுக்கு வழிகாட்டிய கபடநாடகருத் திரதாரி இன்றைக்கு மிருக்கினான். அவனைப்பணிந்து தொழுகால் நமக்கும் வழிகாட்டுவான் என்கிறதைரியம் மட்டும் மனதை விட்டுச்சிம்தும் கீழ்க்கயிலை. “என்னென்ன செய்கிறது நீ. யேதெதிபற்றிடினும், உன் பிள்ளை உன்னடிமை, உனக்கேநானர்ப்பணம் காண்” என்று சொன்ன சொல் தவறாது நிற்பதென்பதே நம்கடன்.

“அன்றே பென்றனுமியும் பொருளு முடைமையெல்லாமும்,
குன்றே யணையாய்! எணையாட்கொண்டபோதே கொண்டிசையா
இன்றோரிடையுமெனக்குண்டேர எண்டிடர்முக்கண்ணெம்மாணே
நன்றேசெய்வாய் பிறசெய்வாய் நானே இதற்குரையகமே!”

என்றெம்பெருமனார் மணிவாசகப்பெருமான் செப்பிய திருவாக்கைவிட வேறு நாம் செப்பவொன்றறயேம்! அவரைவிட ராஜாங்கவித்தையிலாவது இராஜகந்திரத்திலாவது மேம்பட்டாரல்லாத நாம் அவரைத்துணைக்கோடி அவர் வழிப்பட்டு நின்றால் செய்வகையின்ன தென்று அவர் தாமே திருவருள் சுரந்து காட்டுவார்.

ஓம்நமசி.

ஸத்யானந்த:

(All rights reserved.)

நிகஜநநிஸ்த்தரோ.

திருவருட்கதம்பம்.

(திருவைபாறு, லக்ஷியானந்தம்.)

256-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.

36. பண்டிவமுனிவரெல்லாம் பாடுபட்டொன்றொன்றாகச் சென்றடைந்திட்டனானச் செம்பொருட்டிபத்ததைக் குன்றுபோற்சேகரித்துக் குருவைனும்பெட்டகத்துள் நின்றவநிறைக்கலானார் நேர்மையோடெங்கட்கென்றே.
37. மெப்பொலொய்மனத்தால் மேவுதற்காகவொன்றை மெப்பொலெலத்திட்டொன்றும் பிளாடெலெமையதாகக் கெப்பொலொய்மனத்தோடெழுந்தும்தினியில்வந்த ஐயனென்னுமிக் கையாவிக்கிடையாவார்.
38. நாட்களையெல்லாமின்னும் நடத்தினின்றருட்கழற்கே. பாட்படவழியாவெல்க எக்ஞானமூலமெல்லார் தூட்படச்செய்தவுன்றன் தூய்மைக்கேயிடமாய் என்ற வாட்படைமான்முதன்னை வழத்தகாவெவர்க்குமில்லை.

39. பலபலகோடி நூல்கள் படிக்கின்றும்பார்த்திடாத தலமது காட்டியந்தத் தலத்திற்குத் தலைவனுக்கி நலமது கொடுக்கவென்றே காணாமலுருவந்தாங்கியுலகினிலெழுந்தகாதற் கொப்பிடவொருவரில்லை.
40. நின்னருள் நிலைமையெல்லாம் நியமிக்காண்பதல்லால் நின்னருள் நிற்காண் நிலைக்குமோ நிலைத்திடாது நின்னடிக்கடியமையாகி நீநின்றநிலையைக்கண்டு நின்னுடனே கமாளால் நின்னருள் நிலைமையாலார்.
41. சத்தியஞானந்த சாசுவதரூபமிங்குச் சத்தியஞானந்தனைச் சத்தியமடியார்க்கியச் சத்தியத்தோடுதோன்றிச் சத்தியமொழியைச்சாற்றிச் சத்தியமாகவன்பர் தம்முடன்லயித்ததன்றே.
42. நீநின்றநிலையைநாம் நியமிக்கண்டதல்லால் நீநின்றநிலைமையான நிலையலாவதுண்டோ நியமித்திட்டருத்தமம் நியமித்ததாலன்றி நியமித்திட்டநாட்டில் நியையானுவதாமோ.
43. எனக்குநீயளித்தபேற்றை யெவரடைந்திட்டாடுக்குத் தனக்கொன்றுமில்லாநீதான் தவத்தினையுடையோர்போல வனப்புளவடிவந்தாங்கி மானிடர்முன்னத்தோன்றி யெனக்களியுடலமாதி யென்றுகதாழ்த்திட்டாயே.
44. கனிமுகனாநியார்க்குக் கிடைத்திட்டபோனந்தம் எளிதினிலெனக்கமைத்த வியல்பினைநனைக்குந்தோறும் கனிதனிலாழ்ந்துநெஞ்சம் கருணைதன்செயலையெண்ணி வெளிநனைக்கண்டுமேலே விரைவுடன்சென்றதின்தாம்.
45. வாணக்குமேலேசென்று வளர்பெறுமானந்தத்தைத் தானெனவறிந்தப்பாலே தன்பெருவினைகளையாந்து கோனெடுதாணுமின்றிக் கொண்டதோர்கருமமற்றுப் பாணவைப்போலவெங்கும் பரவெளியாயிற்றன்றே.
46. என்னுளமாலின்மூலமெனதுளக்குடிபுருந்த ஆன்னவனிசனாவீனந்தமாகநணம்நான்குத் தன்னவன்விடாவார் தருமொழிமெளனமாகும் பின்னெழுந்தபரீதம்போய்ப் பூரணமானதெங்கும்.
47. சூரியனொளியைநோக்கிச் சகந்தனைப்பார்க்குங்காலைச் சூரியனொளியினாலே சகமதுதோன்றமாட்டா

தாரியனருளைப்பெற்றே யகண்டமாழ்நின்றவன்பர்க்
காரியனருளினிலே யகிலமுமகண்டமாமே.

48. குருவீனவருவதாரோ கொடுப்பதுமவர்க்கங்கேதோ
தருவதுசுமையோவென்னோதரித்திடமக்குமாமோ
பருவமுமடைந்துளாமோ பசிக்குமீர்வெனுமெங்கட்கு
வருவதுத்தருவதுமமுன் அறிவன்நியாகாதென்றான்.
49. எனையன்நிக்ஞவுமில்லை குருவன்நியானுமில்லை.
எனையன்நிக் காண்பதற்கே யிருக்கின்றதேதுமில்லை
எனையுமேதானாய்ச்செய்திட் டென்னுளங்குடிபுகுந்தே
எனையெனக்களித்தவையெனென்னுடனயானாய்நின்றான்.
50. கண்ணன்நியுலகிலுள்ள கரட்கிள்காண்பதில்லை
மண்ணன்நிமர்த்தர்கட்கு மானினைபோகமில்லை
விண்ணன்நியெவையெவைக்கு மேவுதற்கிடமுமில்லை
என்னன்நிக்காண்பதற்கே யிருக்கின்றதனுவுமில்லை.
51. தனித்திருந்தருளைநோக்கிற் றழைத்திடம்போரானந்தன்
கணித்திடவெவரானமோ கேட்புவர்க்குரைக்கப்போமோ
தனித்திருந்தறிவதன்நிச் சமர்த்தினுயியப்போமோ
தனித்தவாஜனித்திடாத தன்மையைப்பெற்றுய்வாரே.
52. கண்ணனுயிருந்தும்பரர் கரதுகளிருந்துங்கேளா
எண்ணமுமிருந்துநாடா இருகையுமேவல்செய்யா
பன்னுநாமொழியுஞ்சொல்லா பாதக்கன்நடந்துசெல்லா
தன்னிலையடைந்துகிற்றல் ஸமாதியின்றிறமிதரகும்.
53. ஆரியனருளிச்செய்த வகண்டமாலங்காயந்தன்னிற்
நேறியமனதைநாட்டிச் செய்யவேருன்றுமின்றிக்
கூறியலங்காயந்தன்னைக் கூடிப்பின்னதுவுமின்றி
யேறித்தன்னுளந்தத்திலிருப்பவாஸமாதிபாளர்.
54. என்மனமடைந்தபேற்றை யென்மனமறிவதன்றி
என்மனமடைந்தயின்ப மின்னதென்றுரைக்கவல்லேன்
கன்மனமுடையரேனுங் கண்டதோரனுபவத்தைப்
பின்னருக்குரைத்தப்பேற்றைப் பொருத்திடாதிருப்பரோதான்.
55. தன்னிடப்போகாவின்பச் சமாதியின்மகிமைதன்னைச்
சொல்லிடத்துணிந்துகின்னுஞ் சொல்லவோதெரியவில்லை
அன்னிதுமனுவுக்குன்று தடைத்தவர்க்கேதிகட்டா
தெல்லோருஞ்சேரவாரீ ரித்திலையேருதற்கே.

56. சென்மங்கள்தோடி கோடி தேடியுமடையமாட்டாத்
தன்மையைபடைவதென்றாற் சகசமாய்க்கிட்டுமோதான்
முன்செய்தபுண்ணியத்தால் முற்றுமேயன்றிவேறு
கன்மங்கள் கொடுக்குமென்று களவினும்பினைத்திடமே.
57. திரைகடல்நதிகளாடித் திருத்தலமெல்லாமோடித்
குறையறத்தெரிசித்தாழிக் கோதிலாப்பத்தியீறி
மறைமுடிவறிந்துதேறி மாசிலாமர்க்கமேறிப்
புரையறச்செய்தார்க்கன்றோ புனிதநின்னருள் தானெய்தும்.
58. தணிக்கப்படாதமாயை தன்வெயிற்பட்டவன்ப்
கணிக்கப்படாதவுன்றன் கருணையாம்பிழலிற்புக்குச்
சணிக்கப்படாதமோசுந் தலத்தினைச்சென்றுசார்ந்து
துணிக்கப்படாதன்னொடு சொருபத்திலைக்கயமாநார்.
59. அன்பர்தம்பெருமைமெல்லா மரபறிந்துரைக்கவல்லார்
தன்பெருவானுந்த தத்துவார்த்தவாழ்வை
என்பெருமானாழிங்கு நெழுந்தரையாடச்செய்து
துன்புறுமுலகைகிட்டுச் சுதித்திட்டாரமரங்காண.
60. தன்னிடமெல்லாமிநிகத் தானெவர்த்துள்ளுமிநிக
முன்னிலைதன்மையின்மிழுத்திவர்கநின்று
பின்னிலையேதுமில்லாப் பேதமற்றொன்றையானார்
எந்நிலைநிற்கெனக்காணிசுப்பதுமுத்திராதே.
61. ஆசைவேருளத்திலோடி யாழ்ந்தையைறவேவெட்டி
ஆசையினிடமுங்காண அதுபடர்தலமுந்தோனா
ஆசையென்றிந்நான்மட்டு மழைத்திட்டபெருங்காணத்
தாசர்கட்கன்றோவுன்றன் தண்ணருள்வியத்தளிப்பாய்.
62. ஆசைவேரணுவுமில்லா அடியவருளத்தையெய்வம்
ஆசைகட்குப்படாத ஐயன்றன் னுனமாய்க்கொண்டான்
ஆசைகள் நற்றர்மேனி அவனுடலாகநின்றான்
ஆசைகளில்லார்கொல்லை அவனருட்கொல்லென்றேற்றான்.
63. ஆசைக்குவசப்படாத ஐயன்றனருளவேண்டி
ஆசையின்மயநீங்கமெல்லா மகற்றினாடியெல்லாம்
ஆசையின்கலைகடந்த அன்னவர்க்கருளவேண்டி
ஆசையேற்றுவந்தாங்கி யருண்மழைபொழித்திட்டானே.
64. அபரோசுல்லாசுநர்கார வனுபவானந்தவிட்டைச்
சுபவிசுந்நத்தாற்றந்து தவந்தவங்களுறவுகந்து

தபலேடம்கவந்து தடுத்தெனக்கருளளித்திட்
பெதேசம்புரிந்தார்க்கேய் குறைத்திட்வொருவரில்லை.

65. ஞானிக்கோருருவமில்லை ஞானிக்கோருரையுமில்லை
ஞானிக்கோர்கருமமில்லை ஞானிக்கோர்கரையுமில்லை
ஞானிக்கோர்தருமமில்லை ஞானிக்கோர்தவமுமில்லை
ஞானியின்நாட்டமெல்லாம் ஞானமேயன்மியில்லை.
66. ஞானியின் ஆட்டமெல்லாம் ஞாலத்தாருய்வதற்கே
ஞானியின் ஆட்டமெல்லாம் ஞாலத்தார்க்கெழுப்பதற்கே
ஞானியின்நாட்டமெல்லாம் ஞாலத்தார்க்ருவத்திற்கே
ஞானியின்தேட்டமெல்லாம் ஞாலத்தார்க்கருவதற்கே.
67. அன்பர்க்காயுரைப்பதன்றி யவனுக்கோர்மொழியுமில்லை
அன்பர்க்காய்த்தரிப்பதன்றி யவனுக்கோர்தரிப்பும்மில்லை
அன்பர்க்காய்நடப்பதன்றி யவனுக்கோர்நடப்பும்மில்லை
அன்பர்களைன்றிவேறே யவனுக்கோர்கிருப்பும்மில்லை.
68. அன்பர்களுத்தையன்றி அவனுக்கேரிடமுமில்லை
அன்பர்கட்கருள்வதன்றி அவனுக்கோர்செயலுமில்லை
அன்பர்களுடலமன்றி அவனுக்கேருருவமில்லை
அன்பர்களைவணையன்றி அன்னியொன்பதில்லை.
69. களைத்தழும்போதிலன்னை கற்பிக்கும்போதிறற்றதை
சனைத்திருகைகள்சேர்ந்த சமயத்திலுடன்பிறர்கோன்
இளைத்திடும்போதிலுற்றார் இறைஞ்சிடும்போதிறறெய்வம்
உளத்தினிலொன்றிலின்ற வொருவனுக்குற்றதன்மை.
70. விதக்கின்றபோதிலாகான் விளையாடும்போதில்நேசன்
உதிக்கின்றபோதில்ஞானம் உரைக்கின்றபோதில்வேதம்
மதிப்பதற்கெட்டாச்செல்லம் மகிழ்தற்குமுழுவாய்ச்சேய்
துதிக்கின்றவன்பர்க்கையன் தோன்றியவாறியவாறே.
71. வேண்டுமென்றிந்நான்மட்டி ம் விரும்பியதெஞ்சுத்தன்னை
வேண்டுதற்கொன்றிலாத விமலமாமறிவுதோன்றி
ஆண்டுக்கொண்டதுவேதானு யகம்புறமானபின்பு
வேண்டுமென்றாறுமில்லை வேண்டாததேதுமில்லை.
72. வேண்டுமெனதுன்னையன்றி வேண்டினதொன்றுமில்லை
வேண்டுவதிருக்குமென்னின் வேண்டுமென்றளித்திருப்பாய்
வேண்டுமென்றிச்சுக்கையெல்லாம் வீழ்ந்திடச்செய்ததன்றி
வேண்டிடச்செய்ததில்லை வேண்டுவதிக்குமில்லை.

(இன்னும் வரும்.)

THE LION-CAT IMAGE OF VISHNU.

(A New Archaeological Discovery.)—The Evolution of Form.

கேசரி-மார்ஜாலியவதாரம்.

(சிக்ரஹ ஆராதனைமர்மம்.)

பம்பாய் இராஜதானியில் "ஆர்க்கியாலஜி" டிபார்ட்மெண்டுத் தலைவரான மிஸ்டர் ஜி. ஆர். பந்தர்க்கர் அவர்கள் பெடம்பூர் ஜமீன்தாரியிலுள்ள ஒரு ஊரில் நரசிம்மநாத ஸ்வாமி கோவிலில், சிம்மத்தின் உடலும், மார்ஜாவி (பூனை)யின் தலையுமுள்ள ஒரு பழையவி க்ரக மிருக்கக்கண்டு அது விஷ்ணுவின் ஓர் அவதாரத்தைக் குறிக்கும் அபூர்வ சிக்ரஹமாமெ ன்று ஆராய்ந்து தேர்த்திருக்கிறார். இதன்மேல் பம்பாயில் பிரகரமாகும் "டைம்ஸ் ஆவ் இந் தியா" என்னும் ஆங்கிலேயப் பத்திரிகை மஹாவிஷ்ணுவின் அவதாரத்தை விளக்கும் இந்த ப்பூர்விக சிக்ரஹத்தின் கருத்து இன்னதென்று உணர்வதற்கான உளவு தெரியாவிட்டாலும், அதற்கு ஒரு விதத்தில் அருத்தம் செய்யத்துணிந்து, "பூர்வத்தில் ப்ளேக் என்னும் கொள்ளை நோய் தோன்றியிருக்கும். அந்தக் கொள்ளைநோய் பரவாதபடி இப்பொழுது டாக்டர்கள் சொல்வதுபோல் அப்பொழுதும் எலிகளை நாசம் செய்யவேண்டியிருந்திருக்கும்; அதற் காக நரஸிம்மாவதாரம் கொண்ட விஷ்ணுவானவர் பூனைவடிவங்கொண்டு எலிகளை நாசம் செய்திருப்பார் என்று ஒருவிதமான புராணிக்கதையைக் கட்டிவிட்டு சிக்ரஹ ஆராதனையின் மர்மம் உணராமல் பிதற்றுகிறது.

சிக்ரஹம் என்றாலும் உருவம் என்றாலும் ரூபம் என்றாலும் ஒன்று. சாக்ஷாத் பிரம்மத்தை "அகண்டானந்த சிக்ரஹ:" என்று சுருதி துதிக்கிறது. அப்படியென்றால் "அகண்டர்னந்த ஸ்வரூபமே தன் திருவுருவாகக் கொண்டவர் கடவுள்" என்று அர்த்தமே வன்றிநேறல்லை. அகண்டானந்தத்தின் ஸ்வரூபம் அருவமேயன்றி உருவமல்ல. உண்மையில் உன்னபடி ஸ்வாநுபவத்தில் பார்த்தால் ஸ்வரூபமெல்லாம், உருவம் அருவத்தில் கரைந்து காணும் அவசரத்தில் தோன்றுவதன்றி நேறல்லை. இந்த ராமரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் நாதவீரது ரூபமாயுள்ள தத்துவச் சேர்க்கையால் ப்ரவீர்த்தித்து உண்டானது. அப்படியு ண்டான இந்த நாம ரூபப் பிரபஞ்சத்தை 'தாரணத்தியான சமாதி' முறைப்படி யோகணம்ய மத்திலிருந்து பார்த்தால், நாம ரூபமெல்லாம் (காரியம் காரணத்தில் ஒலிக்கும் வயக்கிரமத் தை நுழைசித்து) நமூசிப்போய், எல்லாம் காமரூபமாய் விளங்கும். காமம் என்றால் அன்பு. அது விஷயப்பற்றுள்ளதாகின் ஆரை யென்று பெயர் பெறும். ஆரை பந்தத்தைக்கொடு க்கும். அன்பு பந்தத்திலிருந்து விடுவிக்கும்; அதாவது மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். நாமரூப பிரபஞ்சத்தை யோகணம்யமத்தில் காமரூபமாய்ப் பார்க்கும்பொழுது த்வைதபாவது வாஸ னையற்றுப் போகாத யோகியின் திருஷ்டிக்கு 'காதலன்-காதலி' ரூபமாய் விளங்கும். அதை யே காமேசுவரர், காமேசுவரி யென்று சொல்லி சிக்ரஹாராதனை முறையில் வணங்குவது. காமேசுவரர், காமேசுவரியை தத்துவ தரிசனம்கண்டு தேவிய தத்துவஞானியான யோகி பின்

ஹம் யோகஸம்யமத்திஹ்ருந்து யோகதிருஷ்டியில் காணும்போது அன்பின் அரு-உரு ஆகிய இதுவே காமேசுவரர், காமேசுவரியின் உண்மையான ஸ்வரூபமென்று உள்ளத்தினர்ச்சியால் உணர்ந்து கொள்வான். அன்பு ஒன்றேயாக அதற்கு 'அரு' வென்றும் 'உரு' வென்றும் இரு வித தர்சனத்தன்மையுண்டானதெப்படி. பென்று ஆராய்ந்தால் "அகண்டானந்த விக்ரஹமாய்" சிச்சலமாய், சிர்மலமாய், சிராகர்மாய் விளங்கும் "ஏகமேவாத்வதீயம்" என்னும் சுருதி வாக்கின் பொருளாய் விளங்கும் அத்வைதப்பொருள் லீலா விநோதார்த்தம் ஜகத் சிருஷ்டி முதலான ஐந்தொழிலை யிப்பற்றக்கருகின பொழுது அந்த அத்வைத வஸ்து "தானே தானா யிருந்து தன்மயமான தன் சாயையைப் பார்த்தது!" அந்தப் பார்வையினாலுண்டான அறிவானும்-அறிபொருளுமே (Subject & Object) காமேசுவரர்-காமேசுவரி என்று சொல்லும் ஆனந்த விக்ரஹங்களாம். அருவே உருவாய்மர்ந்து அருவத்தால் உருவத்தைப் பாரக்கும் பொழுது காண்பான்-காஷி-காண்பொருள் என்கிற திரிபுடியுண்டாகிறது. இந்தத்திரிபுடி ரூபமே ஜகத் தரணம். இப்படி ஜகத்காரணமாயிருக்கும்வகை ஜகத்காரணன் என்றும் ஸ்ரீமந் நாராயணன் என்றும், மஹாவிஷ்ணுவென்றும், ஆதிபாசக்தியென்றும், சித்தசக்தியென்றும் பலவாறு பெரியோர்களால் தொழுது வணங்கப்படுகின்றனன். இவன் ஆகாசரூபி, ப்ரவித்தி காலத்தில் ஆணாகவும் (தன்னைக்கொடுப்பவனாகவும்), விவர்த்திகாலத்தில் பெண்ணாகவும் (தன்னைப்பறிக்கும் சத்யாகவும்) விளங்குவன். ஸ்ரீஸ்வரலீலை அருணாச் சொன்னாலும் அவனுக்கு உண்மையில் பால் வெற்றுகமயிலிலை. அவன், அவள், அது என்னும் மூன்றுக்கும் பொதுவாய் மூன்றிலும் அந்நர்யாயியாயிருப்பவன். இவனை சக்திஸ்வரூபம், 'விஷ்ணு' என்றால் எங்கும் பரவும் தன்மையுள்ளது என்று பொருள்படும். ஆகாசரூபியாய் அந்தர்யாயியாயிருக்கப்பட்ட மஹாவிஷ்ணு அவகாசமானார் என்றால், விஷக்ஷணமான பொருள் லோகஸம்யகஞ்ஞர்த்தம் லக்ஷணமாகத்தோன்றிற்று என்று அர்த்தம். விஷக்ஷணமான பொருள் லக்ஷணமாகத்தோன்றிற்றென்றால், இவ்வ லக்ஷணம் தான் அதற்கு அமையும் இன்னது அமைபாது என்றிலை, சிருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹார நிரோபபாணுக்ரகசக்தியாம் ஐந்தொழிற் கர்த்தாவரம் அந்த சக்தி இப்படித்தோற்றமும் இப்படித்தோற்றது என்று சொல்லக்கூடாது. பெரியோர்கள் இந்த சக்தியின் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் தங்களுக்குத்தோன்றியமைந்த முறைமைபை, அம்யாத ஜனங்கள் பக்தி சித்தையால் ஈம்பி ஈவாயிப் பட்டுப்பட்டுமென்று அனந்தம் விக்ரஹங்களாக அமைத்துள்ளார். இந்த விக்ரஹங்கள் எல்லாம் மனோசக்திகளாதலால், மனோசக்தியால் இன்னது தான் ஆரூப் இன்னது ஆகாதென்று சொல்லமுடியாது. உண்மையாக உள்படி தன்னைப்பறிந்து தேஜோமயமான மனோசக்தி ஆகாசத்தாக்கொண்டு எல்லாந்நையும் இயற்றுவிக்கும் ஐந்தொழிலும் புரியும் சக்தி யதற்குண்டு. இதை "ஆகாஹதஸ்ய ஸப்தஸ்ய" என்னும் சுருதி வாக்கில் 'கரண லாம். ஆகாஹதமாயிப ஹிருகய குகைக்குள்ளே ஒரு சப்தமிருக்கிறது; அந்த சப்தத்துக்குள்ளே ஒரு த்வணியிருக்கிறது; அந்தத் த்வணியினுள்ளே ஒரு ஜோதியிருக்கிறது; அந்த ஜோதிக்குள்ளே (தேஜோமய) மனமிருக்கிறது; அந்த தேஜோமய மனஸ்தான் "சிருஷ்டி-ஸ்திதி-ஸ்யஸை-கர்மகரித்"—சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார காரியங்களைச்செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட மனம் ஸயப்பட்டால் (செய்வதற்கு ஒடுங்கினால்), அது ஸயப்பட்ட இடத்தினுள்ளது எதுவோ அது தான் "விஷ்ணு" என்றும் "ப்ரம்மபதம்" என்றும் சொல்வது.

விஷ்ணு நரலிம்பாவதாரம் எடுத்தபொழுது விரிமத்தைப்போல் உக்ரமான தலையும் (புத்தி வன்மையும்) மனிதனைப்போல் இளகிய ஹிருதயமும் உடையவராயிருந்தார். உக்ரச்செய்கை செய்ய அவதாரமானாலும் அந்த உக்கொச்செய்கையதும் ஸம்ஸாரத்தொழிதிக்கு ஆதாரமாய், அஸ்திவரமாயிருப்பது கருணை யென்று காட்ட விரிமத்தின் தலையும் மனிதன் உடலும் அமைந்த ரூபம்பெற்றார். அப்படியே “கோசி—மாஜ்ஜாஸி,” விக்ரஹ ரூபத்தை யோக விதிப்படி தத்துவாரிணம்செய்து அந்த அவதாரத்தின் மகிமைமையச்சொல்ல வேண்டுமென்று அந்த தேவதாஸ்வரூபத்தை யேதேயியாகாரமாயிருந்து கெட்டால், அது தக்கபடி சரிவரான சிவாட்சொல்லும், விரிமத்தைப்போல் அஞ்சாத கெஞ்சும் அயர்ந்துகொள்காத ஹிருதயமும் (விரியமும் அல்லது தைரியமும்) படைத்தவராயிருந்தும் அவர் பஞ்சாவேஷம் போட்டுப்பரதை போலிருந்தும் அணுகுங்கிப்பார் என்பது தத்வார்த்தமாம். கபடநாடக ரூபாதாரியான அவருடைய மாயாசக்தியின் மகிமை விளங்க மாஜ்ஜாஸி (பூனை)யின் தலையை யுடைய விரிம ஸ்வரூபம் அவருக்குத்திருவுருவாக அமைப்பபெற்ற தென்பதே உண்மையான உள்வார்த்தமாம்.

இத்தேசத்தில் இப்பொழுது காலம் கெட்டு, கவர்ன்மெண்டார், தர்மாதர்ம மென்பதை மறந்து பிரஜைகளைக்கொடுமையாக நடத்தத் துணிந்திருக்கும் காலத்தில், நம்ம வர்கள் இந்தக்கோசி—மாஜ்ஜாஸி விக்ரஹ ஸ்வரூபத்தைச்சிந்தித்து உபநிவித்து வந்தால், கபட நாடக ஸு—தாதாரியான அவன் நம்பினுரைக்ககவிடாது காப்பாற்றிக் கரையெழுவவான்—என்பதே நாமுரைத்தக்க கீதி. விரிமத்தைச்சின்னமாயுடைய நமது அரசர் மாஜ்ஜாஸி வேஷம் போட்டுச் சூதுவாது செய்தாலும் பூமிமஹாவிஷ்ணுவும் இந்த ரூபமெடுத்திருக்கிற ராதலால் இத்தனை மாஜ்ஜாலத்திற்கும் அடியில் விரிமத்தின் ஹிருதயமாயிவ ராஜகம்பிரம் அவர் களைவிட்டுப் போகவில்லை பென்றுள்ளி “தர்மமே ஜயம் ” என்பதில் முழுநம்பிக்கை வைத்துழைத்து வந்தால், மாஜ்ஜாஸி-ஸிங்கத்தின் வகிலைகப்படும் நாம் உடைத்தேறி உய்யலாம் என்று நமது யதார்த்தபுத்தியில் நம்பிக்கைவைத்து பக்தி சிரத்தையோடுழைத்து வரக்கடவோம் என்பதும் ஒரு உண்மையான அர்த்தமாம். “தெரிபொருளாம். என்னைப்பற்றி விசாரம் வேண்டாம்; தெரிவானும் அகத்துள ஆனந்தநூர்த்தி அடித்தாலும் அநிசத்தாலும் அது நன்மைக்கேயாகும் ” என்பதை உறுதிபாக்கக்கொள்ளவேண்டும்.

ஓரத்தஸத்.

ஓர் பூமீமௌனாஜகுருபயோகம்:
மிருகசீர்ஷன் கண்டகனவு.

தல்லது
ஸ்வார்ணஸ்வாச்சம் :
(சிறுவருக்கான கதை.)

ஓர் முச்சில் தன் சத்துருக்களை நாசம்செய்து தன் விரிமாணத்தில் நெராகபோய் உட்காராமல், ஸ்வல்வொரு அடி நிலமாகத் தன் ராஜ்ய முழுவதையும் விடுக்கு வாக்குற விபாபாரத்தி னிறக்கியது போலிருக்கிறது.”
—எமர்ஸன்

“நம்முடைய வாழ்வானது சத்துருக்களால் தன் ராஜ்யத்தை விட்டுத்தரத்தப்பட்ட ஒரு சக்கிரவர்த்தி, மறுபடி நன்னைப் பங்கள் முழுவதையும் சேர்த்துக்கொண்டு

முன்னொரு காலத்தில் மிருகசீர்ஷன் என னமொரு சக்ரவர்த்தி இருந்தான் அவனுக்கு வெகுளன் குழந்தை யில்லாதிருந்த ஒரு

பெண் பிறந்தது. குழந்தை பிறக்கும்போதே தங்கக் கொடிபோலிருந்தமையால் அதற்கு வர்ணலேகை என்று பெயரிட்டு வெகு அருமையாய் வளர்த்து வந்தார்கள். மிருக சிஷ்டனும் தன் பெண்ணை எப்பொழுதும் தன்னோடு கூடவே வைத்துக்கொண்டு சோட்டி வந்தான். கொஞ்ச நாளைக்கெல்லாம் குழந்தையின் தாயும் இறந்துபோய் விட்டமையால் அக்குழந்தை தகப்பனிடத்திலேயே வளர்த்து வந்தான். ராஜாங்கம் செய்யும் கொலும்ண்டபத்திலும் சரி படுக்கையிலும் சரி, குழந்தை தகப்பன் பக்கத்திலேயே இருப்பான். சில துஷ்டப்பிள்ளைகளைப் போல் தன் தகப்பன் அதுவரை யிருக்கும்பொழுது ஸ்வர்ணலேகை தொந்திரவு செய்திருக்கும் பக்கத்தில் அவனைத் தன்னோடு வைத்துக்கொண்டிருக்க மிருகசிஷ்டன் இஷ்டப்பட்டிருக்க மாட்டான். ஆனால் ஸ்வர்ணலேகை எவ்வளவு சாதுவாயிருந்தாளோ அவ்வளவு புத்திசாலியாய் மிருகத்தான். தகப்பன் முகத்தைக் கண்டே அவன் மனதிலிருப்பதை ஊகிப்பான். அவனாக இவனைத் திரும்பிப்பார்த்தா லொழிய இவளாக அவனைக் கூப்பிடமாட்டான்.

மிருகசிஷ்டனுக்கு வயது ஆக ஆகப் பணத் தாசை பெருத்தது. அவன் கிட்டத்தில் அவனுக்கு மதிப்பெல்லாம் அது தங்கத்தினால் வேலை செய்யப்பட்டிருந்ததற்காகத்தான். என்றைக்காவது சாயந்திர வெளியில் மேகங்கள் தங்க நிறமாகத் தோன்றினால், அவை முழுவதும் நிகழ் தங்கமாகவே உருகி தன் பணப்பெட்டியில் வந்து விழலாகாதா என்று வந்துவான். ஆனால் அவன் மனதில் தான் எல்லா வஸ்துக்களையும் விடத் தங்கத்தையே மேலாக கிரும்புவதாக நினைத்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் யதார்த்தத்தில் அவன் தன்னையறியாமல் தன் மகள் ஸ்வர்ணலேகையிடத்தில் பூரணபக்தம் வைத்திருந்தான். அப்பேர்ப்பட்ட மண்ணைக் கூடத் தனக்கு மிருக சிஷ்டேஷமுண்டான வேலையில் கொண்டுமே பொழுது “ஸ்வர்ணலேகை” என்கிற பெயர் உனக்கே தருமென்றாவது அல்லது இடைக்கிட தங்கம் கொடுத்தாலும் உனக் கிடாகாதா” என்றாவது புகழ்வாணியொழிய தங்கத்தினுடைய உபமானம் வராமல் அவனுக்குப் புகழ்த்தெரியாதது.

ஆனால் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தன் மகனிடத்தில் பிரியம் வைத்திருந்தாலோ அவ்வளவுக் கெவ்வளவு அவனுக்குப் பணத்தாசையும் அதிகரித்தது. ஏனெனில் தன் மகனுக்குத் தான் செய்பக்கடிய பெரிய உபகாரம், இதுவரை யில் உலகத்தில் யாருட்கண்டியாத பொற்குயிலைச் சேர்த்து வைத்து அவனுக்குக் கொடுப்பது தான், என்று நினைத்தான். புத்திரன் தன் முழு சாமர்த்தியத்தையும் அந்த மஞ்சள் நிறமான மண்ணைச் சுரண்டி சேகரிப்பதிலேயே செலுத்தி தன் அந்திய காலத்தைக் கழித்து வந்தான். எப்பொழுதாவது காலை வேளையில் ஸ்வர்ணலேகை மந்திர புஷ்பங்களும் கொன்றை புஷ்பங்களும் பறித்து விளையாடக்கொண்டு வந்தால் “இதென்ன உபயோகமற்ற புஷ்பங்கள் குழந்தாய்! இவைகளின் இதழ்களெல்லாம் தகையாகவே யிருந்தால் பறித்தாலும் பிரயோசன முண்டு” என்பான்.

ஆனால் வயதான பிறகுதான் மிருகசிஷ்டனுக்கு இம்மாதிரி பணத்தாசை பிறந்ததே. பொழிய, அதற்கு முன் வெள்ளவன சாலத்தில் புஷ்பங்களில் மிருக ஆசைவைத்துப் பூர்த்தோட்டங்கள் ஏற்படுத்திப் பரிசெய்து, தானே பூஞ்செடிகளுக்கெல்லாம் தண்ணீர் இறைத்து வந்தான். அநேக அரிதான புஷ்பச் செடிகளெல்லாம் எங்கெங்கிருந்தோ சம்பாதித்து வளர்த்து வைத்தான். அவைகளெல்லாம் இப்பொழுது எராளமாய் விருத்தியாகி புஷ்பித்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது என்றைக்காவது மிருகசிஷ்டன் பூர்த்தோட்டத்துக்குப் போனால், அங்கே புஷ்பித்திருக்கும் புஷ்பங்கள் என்ன விஸ்துக்குப் போகும் என்று யோசிப்பாளே பொழிய அவைகளின் அழகையாவது வாஸனையை யாவது கண்டு ஆநந்திப்பதை மறந்து விட்டான். முன் நாளிதெல்லாம் மிருகசிஷ்டன் சங்கீதத்தில் பிரியம் வைத்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது அவனுடைய காதுக்கு இனிய சங்கீதம்பலுள் காசுகளுடைய கலகலப்பான சப்தமே தவிர வேறென்றும் இல்லை.

கடைசியில் மிருகசிஷ்டனுக்குத் தங்க மல்லாத வேறொரு பொருளையும் பார்க்கவாவது தொடவாவது பிரிய மில்லாமல் போய்விட்டது.

டது. ஆதலால் அவன் தனதான்மனையிற்
சிழி தன் புதைபல்களைப் பெல்லாம் நீசர்த்து
வைத்திருந்த ஒரு சுரங்கத்தினையே பகல்
பொழுது முழுமையும் போக்க ஆரம்பித்
தான். தினந்தோறும் அதற்குள் துழைந்து
கதவைப் பின் புறமாகப் பூட்டிக்கொண்டு
அந்த அறைபின் இருட்டு மூலைகளில் ஒளி
விடா வைத்திருந்த பொக்கிஷங்களை யெல்
லாம், அதற்குள் காற்றும் வெளிச்சமும்
வருவதற்காக ஏற்படுத்தியிருந்த ஒரு சாளர
த்தின் வழியாகப் பிரகாசிக்கும் சூரிய கிரண
த்தில் கொண்டுவந்து, அவைகளின் சுவர்
மயமான கார்திவைக்கண்டு தனக்குள் தானே
முகிழ்ந்து கொண்டிருப்பான். பவுள் காசு
கள் நிறைந்த ஒரு சைப்பை அகிழ்த்துக்கொ
ட்டி, அவைகளைக் கல கல வென்று தன்னிரல்
களால் துலாவி எண்ணிக்கொண்டிருப்பான்.
ஒருபடி நிறைய தங்கத்துள்ளிகளைக் கொண்டு
வந்து அதை நீழலினால் அளந்து பார்ப்
பான். அல்லது ஒரு தங்கக் கிண்ணியை
அவ்வெளிச்சத்தில் கொண்டுவந்து அக்கண்
னியின் பளபளப்பான மேற்புறத்திலு் தன்
முகம் கொண்டுவரும் பூகாகாரமாயும் தோ
ன்றுவதைக்கண்டு நகைப்பான், சூரியனிட
த்தில் அவன் வைத்திருந்த மதிப்புக்கூட
அதனுடைய கிரணங்களின் உதவியின்றி தன்
பொக்கிஷங்கள் பிரகாசிக்க மாட்டாமையினு
ற்றான். ஒவ்வொரு சமயம் ஒரு பவுளை தனி
விரலினால் சுண்டி எறிந்து அது 'கொல்' என்
று சத்தித்துக்கொண்டு உயரப்போகையி
லேயே இன்னொரு பவுளை அதன் மேல்படம்
படி ஆட்டெறிவான். கடைசியில் தன் விரல்
கள் மறைந்து போகும்படி தங்கத்துளிகளில்
கையைப் புதைத்துக்கொண்டு "ஏ, மிருக
சீர்ஷா, உன் பாக்கியமே பாக்கியம்" என்று
பிறற்றிகொள்வான்.

II

மிருகசீர்ஷன் தன்னித்தானே பாக்கிய
காலி என்று சொல்லிக் கொண்டேபோதிலும்
வாஸ்தவத்தில் தான் இன்னும் ஆதிசு பாக்கி
யத்தை அடைய வில்லை என்று விரும்பி வருதி
னான். உலகம் முழுவதையும் தனக்கு ஒரு
பொக்கிஷாசனியாக ஏற்படுத்தி அதில் நிறை
ய பவுள், நரையைக்கூட சிப்பி அத்தனையும்
தன்னுளுகக்குள் வசப்படுத்திக் கொண்ட
பிறகுதான் தனக்கு உண்மையான சுகம்

கிடைக்குமென்று எண்ணினான். இப்பேர்ப்
பட்ட எண்ணம் அவனுக்குண்டானது அதி
சயமல்ல, மிருகசீர்ஷன் என்கிற பெயருக்கு
"மாட்டுத்தலைவர்" என்றர்த்தம், அவனுக்
குக் காதும் நினமாய் வளர்த்திருக்கும் என்று
கேள்வி, மாட்டுத்தலைவனுக்கு மாட்டுப் புத்
தையைத் தவிர வேறொன்றும் தோன்றாது.
குழந்தைகளே, உலகஞக்குள் யாருக்காவது
மாட்டுத்தலை இருக்கிறதா என்று தடையிப்
பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இருந்தால் இப்
பொழுது இளவயதிலேயே அதைத் தட்டிக்
கொட்டி- மனிதத் தலைபாக்க முயலுங்கள்.
வயது சென்ற பிறகு எதும்புகவெல்லாம்
முதிர்ந்த பேரய்சிமொதலால் தலையைச் சீர்
திருத்த முடியாது.

ஆனால் மிருகசீர்ஷனுடைய எண்ணம்
நிறைவேறுவதற்குள் அவனுக்கு ஒரு சூப்
த்து நேர்ந்தது. அவனுடைய சிற்றரசர்களில்
ஒருவன் இவன் ஏராளமாய் பொன்
சேர்த்து வைத்திருக்கிறானென்று கேள்விப்
பட்டு பலத்த ணைப்பியத்தோடு திடீரென்று
படையெடுத்து வந்து இரயில் எல்லாரும்
துங்குகையில் அரண்மனைக்குள் புகுந்து
மிருகசீர்ஷனைக் கைதியாகப்பிடித்துக் கொ
ண்டான். மிருகசீர்ஷனுக்குப் பணத்தானை
பிடித்த பிறகு தன் சேவகர்களுக்கும் சிப்பர்
திகளுக்கும் வழக்கமாய் கொடுத்ததைக்கொண்டு
வந்த வெருமசிக்கோ எல்லாம் நிறுத்திவிட்டான்.
இதனால் வெரு பேர்களுக்கு இவன்மேல்
கிரோத முண்டாகி, இவனுடைய அரண்ம
னைக் காவலான்களில் சிலர் திருட்டுப் போச
னைசெய்து கொண்டு, படையெடுத்து வந்த
சிற்றரசனுக்குத் தாங்கள் அரண்மனைக்குள்
துழைவதற்கு வேண்டிய உதவி செய்வதாக
ஏற்பாடுசெய்து, அப்படியே நிறைவேற்றியும்
விட்டார்கள். ஆனால் மிருகசீர்ஷன் பொக்கி
ஷம் வைத்திருந்த சுரங்கம் கண்ணுக்குப் புல
ப்படாமல் தரையோடு தரையாக மறைந்திரு
ந்தமையால் அதை ஒருவராலும் கண்டு பிடி
க்க முடியவில்லை. படையெடுத்து வந்த சிற்
ரசன் மிருகசீர்ஷனைப்பார்த்துத் தன் பொ
க்கிஷச்சாலை விரகு மிடக்கையும் அதன்
சாலியையும் காண்பிக்கும்படி கேட்டான்.
தன்னிக் கொண்டாலுங் கூட அவைகளைக்
காண்பிக்க மாட்டேனென்று மிருகசீர்ஷன்
மறுத்து விட்டான். ஆனால் தனக்குப்பாதி

ராஜ்யத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் பக்கத்தில் தன் பொக்கிஷ முழுவதையும் அச்சிற்ற ராஜினிடத்தில் கொடுத்து விடுவதாக மிருகசீர்ஷன் ஒப்புக்கொண்டான்.

மிருகசீர்ஷன் கடங்க மண்ணை மிதித்ததனால் தானே என்னவோ அச்சிற்ற ராஜனுக்கும் பணத்தாசை பிறழ்த்துவிட்டது. நீ சொல்லுகிற படியே இந்த ராஜ்யத்தில் பாதிப்பை உனக்குத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேன். ஆனால் ஒரு அடி சதுரத்துக்கு ஒரு பவுளுக அதற்கு நீ விடுகொடுக்க வேண்டுமென்றான். மிருகசீர்ஷன் அதற்கு சம்மதிக்கா

மையாழ்வு அவனையும் அவன் மகனையும் அப்படியே காட்டில் கொண்டுபோய் விட்டு விடும் படி அச்சிற்ற ராஜன் உத்தரவு செய்தான். ஏனெனில், மிருகசீர்ஷனைக் கொன்று விடுவதனால் பொக்கிஷம் ஒரு பொதும் கிடைக்கப் போகிறதினாலே, அவனை இம்மாதிரி காட்டில் விட்டு வயிர்வெட்டால் ஒருக்கால் கஷ்டம் பொறுக்க மாட்டாமல் தன் சொல்படி கேட்பதிலும் கேட்பான் என்று அச்சிற்ற ராஜனுக்குத் தோன்றிற்று. ஆகலால் அந்தப் பிரகாரமே மிருகசீர்ஷனும் ஸ்வர்ணலேகையும் காட்டில் கொண்டுபோய் விடப்பட்டார்கள்.

(இன்னும் வரும்.)

"FREE FROM BONDS."

(The Autobiography of a Telugu Gumatsh.)

* அ. விழித்து விட்ட கழுதை

(262-வது பகத்தொடர்ச்சி.)

இப்பொது என் தாயாரை வினைத்துப் பார்க்கையில் அவன் உபபோகமற்ற கழிசனையான் எனக்கு உபகாரம் செய்யவந்த தேவதையென்று தோன்றுகிறது. உலகத்தில் எல்லாதாயார்களும் இப்படித்தானிருப்பார்களோ என்னவோ எனக்குத்தெரியாது. என் தகப்பனார் இறந்ததற்கு முன் நான் அவன் அழுது பார்த்ததில்லை. எப்பொழுதும் ஏதாவது பாடிக்கொண்டேயிருப்பான். நான் எதற்காகவாவது வருத்தப்பட்டாலும் அல்லது அழுதாலும் உடனே ஏதாவது கிடைக்காததேயுதல் சொல்லி என்னைப் பரிஹாஸம் செய்தே வன்னைச் சிரிக்கச்செய்துவிடுவான்.

ஒரு நாள் நான் கிழே இடறி விழுந்ததைப் பார்த்து அடுத்த வீட்டுப் பையன் சிரித்தான் என்று முறைபட்டேன். "அவன் அழுதால் உனக்கு திருப்தியாகிருக்குமா? அவன் கிழாமல் நிற்பதைப் பார்த்து நீ சிரிக்கக்கூடாது?" என்றான்.

இன்னொருதடவை நான் மெட்டிற்கு லேஷ் வலகுப்பில் படிக்கையில் ஒரு நாயிற்றுக் கிழைமயன்று விட்டிடுவதே ஒரு பிரசங்கம் எழு

திக்கொண்டு வரும்படி தயீழ் பண்டிதர் உத்தரவு செய்திருந்தார். விஷயம்: "வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயும்" என்கிற பழமொழி. நான் வெகுநேரம் யோசித்துப் பார்த்தேன், என்ன எழுதுகிறதென்று தோன்றவில்லை. ஸ்ரீராமன் தர்ப்பையினால் காக்கையின்பேரில் அம்புதொடுத்த ஒரு உபமானம் தான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. ஆனால் ஒரு எளிய பகடியின்பேரில் அம்புதொடுத்தவனை வல்லவனுக்குச் சொல்லலாமா என்று சந்தேகமுண்டாயிற்று. அப்படிப் பார்த்தால் காக்கைபிடிக்கிற குறவனுக்கு ரோற்றுப் பருக்கை ஆபுதம் என்று சொல்லலாமா? அதனால் குறவன் வல்லவனுக்கிவ்வானு என்று யோசித்தேன். இதற்குள் என் தாயார் என்னை சாப்பிட்ட கப்பிட வந்தவன் ஏன் பிரயித்துப்போய் விழிக்கிறான் என்றான். நான் எழுதவேண்டிய விஷயத்தைச் சொன்னேன். "உனக்கு வேறு ஒன்றுத்தோன்றாவிட்டால், 'வல்லவனுக்குப் புல்லுக்கை கண்டாலும், ஆபுதத்தைக் கண்டதுபோல் பயத்தோடிப்போவான்' என்று எழுதிவிட்டு சீக்கிரம் சாப்பிடலா" என்று

சொல்லிப் போய்விட்டான். நானும் உடனே எப்படிப்பட்ட விதவாண்களிடத்தும் சொற்பிழை இருக்கலாம் என்றும் ஒளிறாயின் சொல்லில்கூட இப்படி விபரீதமீதம் செய்யும்படியான பிழை இருக்கிறது என்றும் எங்கேயோ ஆரம்பித்து எங்கையோ முடித்தேன்.

என் தாயார் எழுதப்பட்டிருந்த தெரிந்தவனல்ல, சரித்திரங்கள் புராணங்கள் கீர்த்தனைகள், வேடிக்கை கதைகள் இவைகளைக் கண்ணாற் பரம்பரையாய்ப் பட்டம் செய்திருந்தான். முக்கியமாய் திடீர் ஏதாவது ஒரு வேடிக்கையான கதை தவறாமல் சொல்லுவான். ஆனால் சொல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தாலும்கூட அவளுக்கு சொல்லத்தெரியாமையொழிய திடீரென்று ஒரு கதை சொல்லக்கொன்னால் அவளுக்கு ஒரு பசுத்துக்குவராது.

நான் நல்ல சரப்பாடில்லாமல் கஷ்டப்பட்டு நேரென்று எனக்குவார்த்தோறுந் நவீனத்துக்கிழமைகளில் ஏதாவது பக்கங்கள் செய்து கொடுத்தனுப்புவான். ஒரு தடவை எனக்கு எல்லாவற்றிலும் பிரியமான 'திரட்டுப்பால்' என்னும் இனிய பதார்த்தத்தைச் செய்து ஒரு புதிய தகாட்பிழில் அடைத்துக்கொடுத்தனுப்பினான். அப்பொழுது எனக்குப் பத்துவயசிருக்கும். வழியில் வயதான ஒரு சிச்சைக்காரன் "ஐயோ, ரொம்ப பசியாயிருக்குது" என்று வயிற்றைத் தடவிக்கொண்டு பல்லியினிக்குக்கொண்டு என்னை வழிமறித்தான். அவனைப் பார்த்தால் பரிதாபமாயிருந்தது. அவனுக்குக் கொடுக்க என்னிடத்தில் காசு இல்லை. உடனே கண்ணாளுக்குப் பிறகு கொடையாளி நான் தான் என்று காண்பிக்கும்பொழுட்டு கர்வந்தலைமட்டங்கொண்டு, புதிதாய்க்கட்ட ஆரம்பிக்கும் தர்மசாத்திரத்தின் அணிதீபாரத்தில் தன் பெயர் வெட்டிய சுருங்கலைத் தன் கையால் தொட்டுவைக்கும் தர்மகர்த்தாவுக்குள்ள பெருமைபொருத்த சிறுபிள்ளைத்தனமாய் முன்பின் போகியாமல் கையிலிருந்த திரட்டுப்பாட்டிபியை வெகு அழுத்தவாய் விசி எறித்தேன். அது அப்படியே அவன் தலையில் விழுந்து அவனுக்குக் கபலமோஷம் கொடுத்திருக்கலாகாது என்று இப்பொழுது எழுத்தப்படுகிறேன். ஏனெனில் அவன் முழுப்பாசாக்குக்காரன் என்று இப்பொழுது தெரிகிறது. அவன்

டப்பியைக் கையிலேந்திக்கொண்டதும் அவன் முகத்திலிருந்த ஏழமையும் பறியும்எங்கேயோ பறந்தோடி விட்டன. டப்பி நல்ல கீனமாயிருந்தமையால் அது முழுமையும் பவுளுக இருக்கும் என்று நினைத்தானே என்னவோ தெரிய வில்லை! அவன் பல்லை மிளித்ததெல்லாம் இப்பொழுது முற்றிலும் சிரிப்புச் சந்தோஷமுமாக மாரிவிட்டது. வந்த சிரிப்பை அடக்கமாட்டாமல் திருட்டுத்தனமாய் சிரித்துக்கொண்டே போய்விட்டேன். டப்பியைத் திறந்ததும் மஞ்சள் களிமண், வெண்ணைக் களிமண், சிவப்புக்களிமண்களாகிய நானயங்களுக்குப் பதிலாக, கமகமவென்று எலக்காய் வாதம்பருப்புகளுடைய வாசனையோடு தேன் நிறமாகத் தேன் உசிந்துகொண்டிருக்கும் திரட்டுப்பாட்டிப் பார்த்தவுடன், அதைத் தன் ஆயுள் பிரியந்தம் நீடித்து இருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற ஆவனாடி, அதைக்கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்ப் பித்துக்கடைசியில் அது முற்றிலும் செவ்வறிந்துபோகிறதினத்தில் அதனருகிதன் நாலிலிருக்கும்பொழுதே தனக்கு மரணம் கிடைக்க வேண்டுமென்று அப்பிச்சைக்காரன் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பான் என்று முற்றிலும் கம்புகிறேன். கொஞ்சநேரம் கழித்து என் கயபுத்தி திரும்பி வந்து, நான் செய்த அசட்டுத் தனத்தை உத்தேசித்து என் அருமைத் தாயரிடத்தில் நன்றியறியில்லாமல் போனதற்காக அழுதேன். அவள் அந்தப் பஷ்டணம் செய்வதற்காக நாலுநாளாக சிரமப்பட்டதையும், அதை அடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்சிச் சிவனாகையில் அவள் முகத்திலிருந்த சந்தோஷத்தையும், அனகசரியான பதத்தில் அடுப்பாட்டிபுறக்குவதற்காக அவன் கர்த்துக்கொண்டிருந்ததையும், அதை நான் சார்பிட்டுப்பார்த்தது அது எப்படி யிருந்ததென்று அடுத்த தடவை அவனுக்குச் சொல்லுவேனென்று அவன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, நான் அதைத்திறந்துகூடப்பாராமல், முன்பின்னறியாத போக்கிரிப்பயலிடத்தில் அத்தனையும்கொட்டிக்கொடுத்து கிட்டி ஏமாந்துபோனதையறிந்தால் அவன் எவ்வளவு வருத்தப்படுவான் என்பதையும் அடுத்த தடவை அவன் முகத்தைப் பார்க்க வெட்கமையிருக்குமே என்பதையும் உணர்ந்துள்ள முருகி

இவ்வின் தாயாரையும் அந்தப் பிச்சைக்காரனையும் பராமல் எங்கேயாவது ஒடி விட வேண்டுமென்று நினைத்தேன். "அறஞ்செய்யிரும்பு" என்றொழுதிரிந்த புல்தகத்தைக் கிழித்து விட எண்ணல் கொண்டேன். ஓள வலையைக் கண்டால் அன்றைக்கு அடித்தேயிருப்பேன்.

இதனால் பிச்சை கேட்பவர்களுக்குக்கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. என்னிடத்தில் பிறருக்குக்கொடுக்கும்படியாக அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும், இருப்பதை எல்லாரோடும் பருந்துகொள்வதில் எனக்கு மிக திருப்தி. என்னுடைய சிநேகிதர்களுக்குப் பிரியமான பதார்த்தம் இன்னதென்று அறிந்துகொண்டு அது எனக்ககப்பட்ட பொழுது ஒருபங்கு அவர்களுக்கும் கொடுத்தனுப்புவேன். அவர்கள் அனுப்பினாலும் வாங்கிக்கொள்வோன். சில தாசில்தார்கள் புதிய கலெக்டர் தரைவந்தால் அவருக்குப் பிரியமான பதார்த்தங்கள் என்னவென்று 'குசினி'க்காரனைக் கேட்டறிந்து கொள்ளுவதுபோல், நான் யாமிடத்திலாவது புதிதாக சிநேகமொத்தால், அவருக்கு இன்ன உதிகாய்கள் பிடிக்கும், இன்ன பசுணைக்கள், பழவகைகள் பிடிக்கும், இன்ன படங்களைப் புகழ்கிறார், இன்ன ராகத்திலோ ரீர்த்தனத்திலோ விசேஷதிரும்பி, இன்ன கவிதைகளில் பசுராதமார்பிருக்கிறார், இன்ன சுவீகரங்கள் அவருக்கு அழகாகப்படுகின்றன, இன்ன நாடகத்தில் இன்ன ஆட்டக்காரன் இன்னவேஷம்போடுவதைப்பார்க்க விரும்புகிறார், எந்தத்தத்துவசாஸ்திரியின் கொள்கை அவருக்குப் பரிபாத்தேனென்றுகிறது, எந்த பக்தர்களிடத்தில் அபிமானம் வைக்கிறார், எந்த மஹாக்கவிகளைக்கொண்டிருக்கிறார், எந்த இஷ்டதேவதைகளைப் பூசைசெய்கிறார் என்று அறிந்துகொண்ட பிறகுதான் அவரோடு தங்குத்தடையிலெல்லாம் தாராளமாய்ப்

பழகமுடியும். அவரோடு சிநேகம் செய்வதற்கு அவருடைய மனோபிஷ்டங்கள் என்னுடையவதப்போலவே இருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஒன்றையும் ஒளிக்காமல் பூகஞ்சி செய்யாமலிருந்தால் போதும், என் மனவிதப்போலவே அவர் மனமுமிருந்துவிட்டால் கேட்டுவிண்டியதில்லை. எவ்வாறு தனக்குக் கத்தரிக்காய் எண்ணிக்கைப் பிடிக்காது, இளநீர் இன்ற்தேக்காய் பிடிக்காது, பூனிக்காய் மோர்க்குழம்பு பிடிக்காது, என்று சொல்வானானால் சாப்பாட்டுக்கு மேற்பட்ட விஷயங்களிலும் அவனுடைய புத்தி அப்படி அப்படி தானிருக்கும் என்று ஊகித்துக்கொள்வேன். பழவர்க்கங்கள் முதல் வேதார்த்தம் வரையில் எனக்கு ருசியாயிருக்கிற பதார்த்தத்தைப் பிறருக்குக்கொடுத்து அவர்கள் மூலமாய் அதை இன்னொருதரம் அனுப்பிப்பது என் கவபாவும். ஆனால் கொடுப்பதற்கும் ஓரளவுண்டு. பாமசிவன் பத்மாசுரனிடத்திலும் பிரமசேவன் சர்வவண்ணிடத்திலும் கேட்டதைக் கொடுத்துவிட்டுத் திண்டாடினதுபோல் திண்டாடுவது முட்டாள்தன்ம். அது கேவலங்களுக்குத் தருமையொழிய மனது உபயோகங்களுக்குத்தகாது. ஆதலால் ஏமாந்துபோகாமலிருக்க விரும்புகிறவன். எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டாலும் தனக்கு மிகப்பிரியமான ஏதாவது ஒரு வஸ்துவில் தன் நகைக்குணத்தை நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டும். பசுணைகளில் நான் அப்படி நிறுத்திக்கொள்ளுகிற வஸ்து திரட்டுப்பால் ஒன்று தான். அதையும் கொடுத்து விடுகிறதென்றால், நமக்கு நாளில் ருசியையும், கையில் பாகம்மொய்யும் சாமர்த்தியத்தையும், உலகத்தில் பதார்த்தங்களையும் சிறுபிடித்த கடவுளுக்குத்துரோகம் செய்வதாகும்.

(இன்னும்வரும்)

தாலுக்கா குமாஸ்தா.

பாதேவி துணை.

THE SOUL IN SEARCH OF THE LIGHT THAT LIGHTETH ITS PATH.

ஜீவாத்மா அந்தர்முகமாகி ஆராய்ச்சிசெய்து அறிவாகிய மணியை
பரமாத்மாவிடம் சமர்ப்பித்தது.

(ஸ்வாஹ்வச் செல்வியாம் ஆவுடையாரம்மான் அருளிச்செய்தது.)

வேதாந்த-நொண்டிச்சிந்து.

(From Sri R. S. Subbalakshmi's Kṛmāṇal.)

1. சாந்தநாகிம்மர் பாதத்திலே நான்
சரணமென்றனுதின மும்பணிந்தேன்
சரணமென்றே அடைந்தேன்—
2. பணிந்த பின்பென்னைப் பார்த்தார் தயாபார்
பறந்ததே என்றன் கர்மமெல்லாம்
திரும்பியே வாராமல்—
3. திர்த்தார் சென்முத்தை கார்த்தார் கருணையால்
பார்த்தார் பச்சைமரத்தாணிபோலே
ஆத்தாள் உதரம்விட்டு மரத்தினாலே—
4. மாற்றில்லாதமறு பொருளைக்கண்டு நான்
மனதுபுகித மாணேனே
மறந்தேன் சரீரத்தன்னை—
5. ஆனேன் ஒரு வடிவானேன் குருபாதம்
தானே வலுபிடி யானேனே
நானே நனின்பாதாம்புஜத்தை—
6. பரிபக்குவ மாச்சுதென்று பத்ததயாபார்
எத்தி முத்திதர நினைத்தாரே
பராசத்தியின் கிருபையினாலே—
7. உபரிஷத் வாக்கியம் பொறுக்கி என் செவிதன்னில்
உரைத்தார் தோதகத்தை வான்போல
நிரைத்தார் பூரணத்தை—
8. உரைத்த அக்ஷரம் பிடித்தேன் அரைஷணம்
குடித்தேன் ஆனந்தக்கனிப்பானேன்
மதர்த்தேன் மதகரி ஆனையைப்போல்—

9. பவஸாகரத்தை குருசாதனத்தால்
அனுபாஸமாகவே கடந்தெனயா—
ஒரு ஆவின் குளம்படிபேரில்—
10. ஸ்ரீநான்பானம் சந்தியுதி தர்ப்பணங்கல்
சந்ததமும் செப்துகொண்டு வந்திலும்
பிரம்மம் சித்திக்க வில்லை யோ—
11. ஆதிசேந காவேரி காகி முதலான
அறுபத்தாறுகோடி தீர்த்தங்களும்
ஆடிவந்தேன் ஆத்மாவைக்கானேன் ஐயா—
12. முப்பத்துமுக்கோடி மூர்த்திகளையுங்கண்டு
முக்காலும் வளையவந்து முட்டிக் குட்டிக்கொண்டாலும்
பிரம்மங்கிட்டவுமில்லை யோ—
13. அந்தாயக்கயோக சமாதியிலிருந்து
மூடயோகத்தினாலே ஆராயந்தேன்
பிரானாயாமத்திலுக்கானேன்—
14. ஸ்தூல ரூபம் காரணதிக் கோட்டையப்
தும்பியேவப் பறந்து நான் தேடினேனே
ஜெகதம்பினை அருளினாலே—
15. ஒருத்தாலேயும் பிரவேசிக்கக்கூடாத
உபநிஷத்தாபி காட்டிற்றுள்ளே
காடுருவனாய் ஊட்டி அழைந்தேனாயா—
16. பப்பலக்ருதிகள் ஸ்மிருதிநாபிப
பிரவாகங்களு மங்கேவருகுதய்யா
மதுகரைகாணமுடிபாமல்—
17. வேதசாஸ்திரங்க ளாகின்றகொடுமுடி
மேகம்பேரே யங்கேவளார்ந்துகொண்டு
வழியேலே போகவுமெட்டவிலலை—
18. அறுபத்துநான்கிலைகளாகின்ற
ஆனைகள்மலைபேரல் வருகுதய்யா
காலவைத்திட இடமுமில்லை—
19. ஜனனமரணமாகின்ற மலைப்பாம்பு
வழியிலே மரம்பேரல் கிடக்கின்றதே
அதைத்தாண்டிப் போகவுந் தெரியவில்லை—

20. ஸ்வர்க்கரகமென்ற அல்பப்பிசாசுவந்து
அச்சப்படுத்துவதைக் கண்டு நரன்
அலகிப்பஞ்செய்தேனே!—
21. மனுவசனங்களாகின்ற பழிகள் வனத்திலே
வாசி பூசி வீன்று கத்திடவே
மனது ஞாந்திரவழி சுற்றிடவே—
22. பல புராணங்களாகின்ற வண்டுகள் வனத்திலே
பாடிப் பாடிச்செவியில் அடிக்கின்றதே
தேகம் பரவசந்தானுச்சே!—
23. தத்துவங்களான தொண்ணூற்று கோடிகளும்
சன்ன பின்னலாய்ப் படர்ந்துகொண்டு
தலை சுற்றுகிறதே சுற்றுந்தெரியாமல்—
24. அன்வய விதிரோகம்மரகின்ற மூக்கிற
பண்ணைகள் வெருவாய் வளர்த்துகொண்டு
தலைசுற்றுகிறதே சுற்றுந்தெரியாமல்—
25. இப்படிப்பட்ட வேதாந்தக்காட்டை
எப்படிநாமும் கடப்போமென்று
ஏக்கமுந்தானுச்சே!—
26. அறிவு நீதானென்று உளவுசொன்னார் குரு
அதுவே திருடமாகப் பிடித்துக்கொண்டு
நானடிமே லடிவைத்து ஆராய்ந்தேன்!
27. சத்தங்கமாகின்ற சத்துக்கள் வழியிலே
சகாயமாகவே கூடித்தையா
மனது சந்தோஷமுந்தானுச்சே!
28. வனத்து ஹர்ச்சங்கம் கடந்துபோகும்போது
வந்தாரே அங்கே மதவாதியர்கள்
வாதயுத்தம் தந்தாலே வழிவிடுவே மென்றார்!
29. அடுத்தரென்னையவாள் எதிர்த்தேன் அவர்களைநான்
தொடுத்தேனே அத்வைத சரத்தினிலே
துணித்தேன் அவள்மதம் தூளி தூளியாய்—
30. ஆறுமாதவாடிகளும் வாதக்குத்தோர்த்துவிட்டு
ஆருக்கும் சொல்லாமலே ஓடினாரே
அத்வைததிடஞ் சொல்லி ஜெயித்தேனாபா—

31. பதபதார்த்த லக்ஷியார்த்த விசாரணை பண்ணிப்பண்ணி நான்
பைப்பைப்பை வழி கடந்தேனே
நான் பண்ணினதபவினாலே—
32. சிரவணமனன நிதித்யாஸனமாகின்ற
சாதனங்களினால் வழிதாண்டி—
தத்திப்பற்றி மெள்ளப்போகையிலே—
33. ஜீவஜீவ்வரனென்ற இவ்வுண்டு இராசுத்தால்
ஜனத்துடன் ஓடிவந்து எதிர்த்தார்களே
ஜயிக்க உபாயமுந்தெரியவில்லை!
34. சத்ருருபாதத்து துனியை சிரவிலே
சந்தோஷமாகவே நான் தரித்துக்கொண்டு
தள்ளினேன் ஸர்வசத்தூராதியரை—
35. அகில உபாதினை மடிய அடித்துவிட்டு
ஆனந்த அம்புதியில் அமிழ்ந்தேனே
அகண்டமாயாகாசமாய் நிறைந்தேனே—
36. காலதர்யங்களும் லோகதர்யங்களும்
தேகதர்யம் கவிசாகைகளும்
கங்கு கங்காகவே கரைந்ததையா—
37. அக்யானமாகின்ற கயத்துக்குள்ளே
விக்யான அக்ஷினி போய்விழுந்து
விகவுந்தகிக்கத் தொடங்கிற்றையா—
38. பஞ்சகோசங்களும் பஞ்சவிஷயங்களும்
பஞ்சசக்தியும் அரக்கு மானிகையும்
பஞ்சகன்போலவே எரிந்ததையா—
39. ஷடீர்ம் ஷட்விசாரம் ஷட்கோச மாகின்ற
சாவடிகளும் உப்பரிசையும்
உகித்துத் தகனங்காச்சுகதையா—
40. ஆதித்தியன் முதலான இந்துபாகாசத்திற்கும்
அதிக்கிரமித்துக்கொண்டு ஜோஸித்ததையா
பாமாத்மா தேஜஸ்ஸுடன்!
41. திடச்சித்தமாகவே சத்சங்கபலத்தால்
தேஜோமயமான ஆத்மாவை நான்
தன்னுக்குள்ளே கண்டு கொண்டேனாயி!

42. முத்தியாகின்ற அம்மணக்கண்டு நான்
முத்திரை கொடுத்து மணிவாக்ங்கொண்டு
உத்தித் திகிலிவர நினைத்தேனையா!
43. சம்ஸாரமாரும் விருக்தச் சாகைக்கப்புகள் தன்னைச்
சடசடராமாக நான் முறித்தவிட்டு
ஒரு தெந்தினப்பரட்டையும் பாடிக்கொண்டு—
44. ஜனமரணமென்ற சிந்துவைக்கடந்து நான்
திரும்பி வந்தேனையா இக்கரையில்!
ஜீவன்முத்தரணைக்கண்டு சேதிசொன்னேனையா!
45. மட்டில்லாத வெரு ஆனந்தங்கொண்டு நான்
மப்புத்தட்டித் தொக்கரித்துக்கொண்டு
வந்தேன் நான். உம்மிடத்தில்—
46. வந்தனம் உம்முடைய பாதத்திலே நான்
தந்தேனை ஆகம் ரூடாமணியை
அகிடந்தேன் திருவடியை—
47. பத்தவத்ஸல சரணமய்யா! பரமதயாரா சரணமய்யா!
லக்ஷ்மிகார்தா சரணமய்யா! ஸ்ரீசரசிம்மா சரணமய்யா!
தவத்திற்கதிபா சரணமய்யா! சவாமி வெங்கடேசா சரணமய்யா!
குணத்திற்கதிபா சரணமய்யா! குரு வெங்கடேசுவர சரணமய்யா,
ஓ ம த த் ஸ த் .

SITA—A TALE OF HINDU DOMESTIC LIFE.

சீதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை.

18-வது அதிகாரம்.

காமேசுவரன் னுக்குப்போகும்போது தாஜத்த
க்கு இரகப்பியேசம் உடனே செய்துவிடவேண்டு
மென்று சொல்லி கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் எல்லோ
ரையும் தன் கடலே புரப்பறும்படி சொன்னார்.
அவர், 2-3 நாள் இருந்து கல்யாண தணக்குகளை
பெல்லாம் பார்த்த அனுப்பவேண்டியவர்களைபெல்
லாம் அனுப்பிவிட்டு வருவதாகச்சொன்னார். காமேச
ுவரன் சரிதானென்று சீக்கிரம் புறப்பட்டுவரும்படி
சொல்லிவிட்டு காலாயன சாஸ்திரிகளையும் வெக்க
லக்ஷ்மி அம்மாளையும் தன் கடலே வரும்படியுடனே
க்கொண்டார். வெக்கலக்ஷ்மி அம்மான் சரிதானெ
ன்று ஒப்புக்கொண்டான். பிறகு எல்லோரும் புறப்
பட்டு பூவாசல்தூர் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். காமே

சுவரன் கிரஹப்பேசத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுக
ளெல்லாம் உடனே செய்தார். அதுவும் வெறும் கிர
கப்பேசமாக இருக்கவில்லை. ஒரு கல்யாணம்போல
வே இருந்தது. கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் அவர் தம்பி
முதலானவர்கள் ஒரு மாசம் இருநூலிட்டிப்போரு
ம்படி காமேசுவரன் கேட்டுக்கொண்டார். வெக்க
லக்ஷ்மி அம்மான் அங்கே வந்ததில் ஒரு காரியத்தை
உத்தேசித்திருந்தான். முதலில் கிரகப்பேசத்துக்கு
ப்போகிறதில்லையென்று கிரமணித்தவன் காமேச
ுவரன் கட்டாயப் படுத்தவும் ஒர் காரியம் மனதில்
தோன்றி அவன் உடனே புறப்பட்டான். அடிக்கடி
தன் புருஷனைக் கண்டு தனியாக அவரைக்கண்டி
த்துக்கொண்டே இருந்தான். பிறகு ஆஷாடபூதிவெ
ங்கிடாம சாஸ்திரிகள் போக்கிரி கிருஷ்ணசாயிய்

பன் எல்லாரும்பாசச்சேர்ந்து அடிக்கடி தனியாக
 ஏதோபோலையெல்லாம் செய்தார்கள். கிருஷ்ண
 சாஸ்திரிகளுக்கு அந்த வுரமுடிவதும் உறவாதலால்
 அவ்வாறேயிருந்து விரைந்தபோட்டா
 ர்கள். கடைசியில் ஒரு கான் வெங்கிடாம சாஸ்திரிகள்
 வீட்டிலும் விருந்து டேசத்து விருந்துக்குப்
 போய் எல்லோரும் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்தார்கள்.
 அன்று மத்தியானமே ராஜம் உடம்பை என்னமோ
 செய்திருந்தென்று படுத்தக்கொண்டு விட்டான்.
 கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் இதை, கேட்கவும் எடுக்கிப்
 போய் விட்டார். உடனே திருச்சினைப்பள்ளிக்கு
 தந்திகொடுத்த பெரிய டாக்டரைத் தருவித்துப்
 பார்த்துச் சொல்லார். டாக்டர் பார்த்து ராஜத்துக்கு
 ஓர் மருத்தைக் கொடுத்தார். அது அவனைப்பற்றி
 திறிகெல்லாம் வாந்தி யெடுக்கச்செய்தது. டாக்டர்
 தந்தி பரிசுத்திப்பார்த்து இவ்வளவுதான் விடும்
 கண்டு இருக்கிறதே இதைத்தான் இந்த குழந்தை
 எங்கே சாப்பிட்டதென்று கேட்டார். அந்த என்டி
 யிடும்மருத்து உடனே இதில் மோசம். டேச்திருக்
 கிறதென்று தெரித்துவிட்டது. கண்ணில் தாளை
 தாளைபாச இலும் தலும்பிற்று. தன்மனை இனி எம்
 உயிருடன் காணப்போகிறதில்லையென்று. கண்டு
 கொண்டான். வைத்தியருக்கு என்னவேண்டுமானாலும்
 கொடுப்பதாகச்சொல்லி வந்துவந்த பார்த்துக்
 கொண்டான். வைத்தியர் தன்னால் கூடியபட்சம் எல்
 லுமருத்தகெல்லாம் கொடுத்தப் பார்த்தார். கடை
 சியில் இது பலிக்காதென்று சொல்லி ராஜம் வாயில்
 எடுத்ததைக்காட்டி தான் பரிசு செய்வதென்று
 யும் அது விடிந்தால் இறந்த கேள் என்னும் சர்க்கா
 ருக்கு எழுதியிட்டார். டாக்டர் அப்பொருளில்
 விட்டுப் போனவுடன். புருஷன் பெண்ணை இவ
 ர்கள் பட்ட கஷ்டத்தை எம் என்னவென்று சொ
 ல்லது. இவர்கள் ஊரிலுள்ள சுவாமிக்கெல்லாம் தன்
 சொத்து முழுமையும் கொடுப்பதாக வேண்டிக்கொ
 ண்டார்கள். கடைசியில் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை.
 வெங்கிடாம சாஸ்திரிகள் வீட்டு விருத்திற்கு மறு
 கான் காலமே ராஜம் மாண்டடைந்தான். காலத்து
 குழந்தை வைத்திருக்கப்பட்டவர்களுக்கும் கட் ஒரு
 குழந்தை போனால் எவ்வளவோ வருத்தப்படுகிறார்
 கள். அனந்தலக்ஷ்மி அம்மான் என்ன செய்வான்!
 ராஜத்தோடு அவன் பிராணனும் போய்விடும்போல
 இருந்தது. கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் பூண்டு பூண்டு
 அழுதார். அனந்த லக்ஷ்மி மூர்க்கைபோய்விட்டா
 ன். காமோசம் பார்வதியம்மாள் எம்மச்சந்திரன்
 எல்லோரும் வேறு வருத்தப்பட்டார்கள். கரைய
 னைசாஸ்திரிகள் கண்ணில் மட்டும் ஒரு பொட்டு
 கண்ணீரைக்கொணும். தங்கறும் அப்படியே விருத்
 தான். ஆனால் வீதிர் ஜாதிபாதலாலும் அவர்களுக்
 குக் கண்ணைக் கசக்கினாலும் குழாயைத்திறந்தால்
 தன்னையே வருவதுபோல் தங்கம் கொஞ்சம் மா
 லால் அருகாக அழுதான். கடைசியில் அழுது பிர
 யோஜனம் என்ன. "ஆண்டாண்டுதோடு மழுது
 புண்டாடும் மாண்டவர் வருவாமோ மாஸித்

தில்" இப்படி ஜனங்கள் வருத்தப்பட்டுக்கொண்
 டிருப்பதற்குப் போலீஸ்காரர்களைக் கண்டதும் கா
 ராயண சாஸ்திரிகள் வெங்கிடாம சாஸ்திரிகள்
 கிருஷ்ணசாயியன் இவர்களைக்கொணும். ஜனங்
 களுக்கெல்லாம் இவர்கள் மீது சந்தேகம் உண்டா
 னது. போலீஸ்காரர் வந்ததும் பிரேதத்தை எடுக்கக்
 கூடாதென்று தடுத்தாவிட்டார்கள். ஆனால் கிருஷ்ண
 சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்குத் தகுந்த இடம் கொடு
 த்தி தாங்கள் வருவதற்கு முன்னேயே எடுத்துவிட்
 டதாக ரிபோர்ட் செய்யும்படிக்கும் ஏற்பாடுசெய்த
 விட்டார். இதற்குள் ஒடிப்போனால் தங்கள் மீது
 சந்தேகம் வருமென்று கண்டு மூன்றுபேரும் வந்தா
 ர்கள். அவர்களைக் கண்டதும் கிருஷ்ணசாஸ்திரிக
 ள் கரையண சாஸ்திரிகளைப் பார்த்துப் பாலி உனக்
 காக பலிக்கொடுத்தேனே என்றழைத்தார் அனந்தலக்
 ஷ்மி அம்மான் வெங்கிடாம சாஸ்திரிகளைப் பார்த்து
 ஐயோ என் ராஜத்துக்கு இந்த விருந்தா போட்டா
 யென்று அழுதான். இதையெல்லாம் கேட்டபோலீ
 ஸ்காரர் என்னவென்று விஜாரிக்கவும் ஜனங்களெ
 லாம் ராஜம் முதலான அவர்கள் வீட்டில் தான்
 சாப்பிட்டான் என்னார்கள். போலீஸ்காரர் உடனே
 கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் குடும்பத்தை விஜாரித்த
 கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் அனந்த லக்ஷ்மியம்மாள் இவ
 ர்கள் சிலைமெல்லக் கண்டு பரிசுவித்து கிருஷ்ணசா
 யியன் வெங்கிடாம சாஸ்திரிகள் கரையண சாஸ
 திரிகள் இம்மவருக்கும் உடனே விலக்குபோட்டு
 கூட்டிப்போனார்கள்.

பிறகு போலீசார் இன்னும் கசியியால் விஜாரி
 க்க-ஆரம்பித்தார்கள். அன்று வீட்டில்யார் சமைக்க
 செய்தானென்று விஜாரித்த அவர்களையெல்லாம்
 கூப்பிட்டுக் கேட்டதில் ஒருவன் கிருஷ்ணசாயி
 யன் தான் ஏதோ தனியாய் அன்னைமெடுத்து ஒரு
 உள்ளில் கொண்டுபோய் என்னமோசெய்து அதை
 யும் அதோடுமற்ற அன்னத்தையும் பரிமாற எடுத்த
 த்கொண்டு போனார் என்றான். பரிசாரகர்களில்
 சிலர் கிருஷ்ணசாயியன் தான் ராஜத்துக்கு வே
 ண்கிய ஆகாமெல்லாம் பரிமாறினார் என்றார்கள்.
 போலீசார் பிறகு அன்றுமுதலான யாவாவது எல்
 லையாவது போயிருந்தார்களா என்று விஜாரித்தா
 ர்கள். கிருஷ்ணசாயியன் முதலான திருச்சினை
 பள்ளிக்குப்போய் வந்ததாக சமாளானவந்தது. பிற
 கு போலீசார் எல்லாம் திருச்சினைப்பள்ளிக்குவது
 டாக்டர்சனையெல்லாம் இரகசியமாக விஜாரித்ததில்
 ஒருவர் தன்னிடம் ஒருவன்வந்து விடும் வாக்கிப்
 போனதாகவும் சொன்னார். அவர்சொன்ன அடை
 யாளங்களைப்பெல்லாம் யோசிக்குமளவில் கிருஷ்
 ணசாயியன் என்றே சிச்சயமாக என்னவென்று
 விருந்தது. பிறகு போலீசார் விஜாரித்ததையெல்
 லாம் சர்க்காராளுக்கு ரிபோர்ட்செய்து விட்டார்கள்.
 கரையணசாஸ்திரிகளை ஐயிலுக்கு அனுப்பினவுட்
 னே தங்கம் தன் புருஷன் ஸ்திரீவாசனாஸ்திரிக
 ளுத் தந்திகொடுத்தான். அவர் உடனேவந்து வைத்

கேட்கைத்து காணாணசால்திரிகன் முதலியவர்களை ஜாமீன்மேயில் விடுமபடி தன்னால் கூடியவகையில் ஒருவாடிப்பார்த்தார். ஒன்றும்பலிக்கவில்லை—கிருஷ்ணசால்திரிக்கு ஒருவரும் சமாதானம் சொல்ல முடியவில்லை.—தேறதலை சொல்வதற்கு வதாவது ஒரு குழந்தையிருந்தாலும் சொல்லலாம். ஒன்றும் இல்லை. “பட்டாளாலே பறம் செட்டாருடைய கெடு” என்பது அவர்களுக்குத்தான் சரியாக இருந்தது. பழுவான் ஒரு மனிதனையாவது எல்லாம் பொருத்தி வைத்து வைக்கிறதில்லை.—ஒருவனுக்கு குபேரிக் ப்போல் சொத்தைக்கொடுக்கிறார் குழந்தை என்பதை கிடையாது.—செவசமயங்களில் கொடுப்பதை ப்போல் கொடுத்த கொஞ்சம் அப்பசத்தோவந்ததை அடையச்செய்து பிறகு அதையும் அபகரித்துக் கொண்டுபோய்விடுகிறார். ஒருவனுக்கு இவ்வகைக்கு சாப்பிட்டால் மறவாசைக்கு ஆகாம்கெடையாது. அவனுக்குப்பின்னை குட்டி ஒன்றும் தேவையில்லை. அவனுக்கு வேண்டாம் வேண்டாம் என்றும்போதே உதின் கணக்காய் குழந்தைக்கொடுக்கிறார், அவன் ஐயோ பவானே எனக்கு ஏன் இந்தக்குழந்தைக்கொடுத்த கொடுக்கவென்று அழுகிறது. இப்படி பவான் சொதனையாக கிருஷ்ணசால்திரிக்கு கடைய மூன்று குழந்தைகளையும் பரித்தாக்கொண்டு போய்விட்டார். பாவம் கிருஷ்ணசால்திரிகளும் அனைத்தல்க்கி அம்மாளும் வெகு வருத்தத்துடன் ஊர்போய்ச்சேர்த்தார்கள். அப்பொழுதும் அவர் ராமச்சந்திரனை மீறிக்விட்டான். ராமச்சந்திரனைத் தேற்றி அவனுக்கு கல்ல புத்தி சொல்லிவிட்டுப்போனார். ராமச்சந்திரனுக்குத்தான் பெண்ணைக்கொடுத்ததுமுதல் அவனை கிருஷ்ணசால்திரிகன் தன் பின்னேபோலவே பாவித்தப்பிரியம் வைத்ததிருத்தார். ராமச்சந்திரன் கிறமயினையாதலால் கொஞ்சம் மாப்பின்னை பிறவும் உபசாரமும் கிருஷ்ணசால்திரிகளிடம்கினைப்பித்தாக்கொள்வான். அவர் அப்போது அவன் கிடக்கிறான் கிறமயின்னை என்று அவனை மன்னிப்பார். என்ன தான் கிருஷ்ணசால்திரிகன் தன் உயிரையே அவர் பெண் ராஜத்தின்மீது வைத்திருந்தும். எமன் கிறிதேனும் இரக்கயில்லாமல் அவனைவிட்டு ராஜத்தைப்பிரித்த விட்டான். ராஜம் இறந்ததற்கு போலீசார் வந்ததைப்பார்த்த பூவாசல்ஜார் கிராம முன்புபும். தான் சிபோர்ட் செய்த யாமலிருந்தால் தன் வேலை போய்விடமென்று பயந்து உடனே ராஜம் இறந்ததையும் முதலில் சாப்பிட்ட வீட்டையும் ஊராருடைய சந்தேகத்தையும் விவரமாகக்கண்டு சிபோர்ட் செய்துவிட்டார். இதெல்லாம் போகவும் சர்க்காரில் இதை செவ்வையாய் விஜாசிக்கும்படி ஓர் டிப்டிக்ஸெவ்விட்டார் அனுப்பினார்கள். அவர்விஜாசிப்பதற்கு ஓர் தினத்தைப் போட்டுக்கொண்டு கைகினை காவல்காக்கும்போது ஆக்சினிடம் சரியாகவும் அவர்கள் தங்கும்போது பேசிக்கொள்ளும் யாத்தகைகளைக்குறித்து வைத்த தந்தனிடம் அனுப்புப்படி செவ்வித வைத்திருத்தார். குற்றமுன்ன கெஞ்சு குதகுதக்கும்ல்லவா?

அதிலும் கொலைசெய்துவிட்டால் அது மனதைவிட்டு நீங்குமே!

சாதாரணமாக அத்தான் வீட்டில் திருக்கன அம்மாஞ்சி தன் வாயாலேயே அகப்பட்டுக்கொண்டான்—வன்பார்கள். அதெப்படி யென்றால் அம்மாஞ்சி அத்தான் வீட்டில் அடிச்சுடிபோய் பெட்டினைக்கும் இடம் முதல் தெரித்துக்கொண்டிருந்தான். ஒருவர் அத்தான் வீட்டிற்குள்ளேவந்தான். அத்தான் பெண்காதி புறக்கணைப்பக்கத்தில் முதத்தில் கையால் தோஷக்கு அறைத்துக்கொண்டும் தனக்கு ஆகாத சில ஜனங்களை வாயாலறைத்துக் கொண்டுமிருந்தான். அம்மாஞ்சிக்கு ஒரு தாசியிருந்தான். அவளுக்குப்பணம் கொடுக்க அம்மாஞ்சிக்கு ஜிவியூ இல்லை. இதுதான் சமயமென்று கண்டு மென்ன எட்டிப்பார்த்தான். அத்தாமன்னி வெகு கவரால்பராய் பெளக்கொண்டிருந்தான். இதுதான் சமயமென்று கண்ட அம்மாஞ்சி பணம் பெட்டியை எடுத்து கைக்கத்தில் இடுக்கிக்கொண்டு தன் அடைபாணம் தெரியாதபடி ஒரு முட்டாக்கு போட்டுக்கொண்டு வெளியே வந்தான் வந்ததும் கொஞ்சநாளத்தில் அத்தான் வருவதைக் கண்டு விட்டான். உடனே அம்மாஞ்சி பெட்டியை அப்படியே கீழே போட்டுவிட்டு ஓர் கவர் மீது ஏறிக்குதித்து ஒடிப்போய் விட்டான். பாரோ ஒருவரைத் தன் கண்ட அத்தான் ஒடி வந்த பார்த்தான் பணம் பெட்டியைப்பிடிப்பதைக்கண்டு சந்தோஷித்த கல்லவேனை வலேடு திருடன் கம்மைக்கெனவிட்டு பயந்து ஒடிப்போய்விட்டானென்று அத்தருன் கட்டம் கூடினவர்களுடன் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அத்தருன் அம்மாஞ்சி ஒடிவந்த என்ன கைக்கென்றான். அத்தான் பணப்பெட்டியை வலேடு எடுத்துக்கொண்டுவேது தன்னாக்கெனவிட்டு ஒடிப்போய்விட்டானென்று சொல்லவும் அம்மாஞ்சி மேல்வார்த்தைகூடக் கேளாமல், தம்மீது சந்தேகயில்லாமலிருக்கும்பொருட்டு சொல்வதாக கினைத்துக்கொண்டு அத்தானைக் கண்டிப்பதுபோல் “அத்தான் உனக்கு கன்றாய் வேண்டும். பணப்பெட்டியை உடந்தது உன்னை வைக்கிறாய் அதை ஒருவன் பார்த்தே இருந்து குறிப்பு வைத்திருக்கிறான். அத்தாமன்னி ஒரு அசுடு. தோஷக்கறைத்துக்கொண்டும் அட்டை வடித்துக்கொண்டும் பின் அட்டிலிருக்கிறபாள். வந்தவன் பெட்டியை கைக்கத்தில் இடுக்கிறபாள். யராவது பார்த்துவிட்டால் என்னசெய்கிறதென்று முட்டாக்குப் போட்டுக்கொண்டு வெளியே வந்திருப்பான். அங்கே வந்ததன் உன்னைக்கண்டு அப்படியே கவர் ஏறி அந்தண்டை குதித்துவிட்டே வேண்டுக.” குதித்துவிட்டானென்பதற்கு, அம்மாஞ்சிக்கு பயந்தால், குதித்து விட்டேனென்று வாய் உளரிவிட்டது. பக்கத்திலிருந்தவர்கள் அடே திருட்டுப்பயலே! உள்ளது வந்து விட்டது. என் தான் திருக்கனெனென்று சொல்லேன். அத்தன்னை குதித்து விட்டேனென்று

சீரம் உன் வாயில் வந்துவிட்டது. உனக்கு அம்மா ஞ்செய்வாள் பட்டப்பெயர் சரிதானென்று சொல்லி டேலி செய்தார்கள். அந்தப்படி கிருஷ்ணசாயி அய்யனும் குற்றமுள்ள செஞ்சை உடையானாக லாக்; ஒருகால் ராத்திரி தூக்கத்தில், முகத்தைப் பார் முகம்! விஷத்தை வைத்தேனென்று என்னை மிசட்டினால் காணென்ன செய்வேன்! உங்க சித் தப்பாதானே வைக்கசொன்னாருவா தூக்கத்தில் உளரினான். சேவகன் இதைக் குறித்தவைத்து முப் புகலெக்டரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தான். முப்புகலெக்டர் சாக்ஸிசென்ஸோனையும் தருவி த்து விஜாசித்தார். கிருஷ்ணசாயிதிரிகள் கூட தன் வருத்தத்தோடு இதையும் ஒரு கஷ்டமா என் று விஜாசினைக்கு ஆஜரானார். முப்புகலெக்டர், கிரு ஷ்ணசாயிதிரிகள், டாக்டர், சிமாமுன்செப்பு, கிரு ஷ்ணசாயி அய்யனைக் கார்த்தசேவகன், விஷம் வீற்றவைத்தியர், கலியாணத்தில் வந்த சமையல்கார ர்களில் இருவர், எல்லோரையும் விஜாசித்தார். கிரு ஷ்ணசாயி அய்யன் முதலியவர்கள் வக்கீலைத்தா ர்கள். கடைசியில் முப்புகலெக்டர் எல்லோரையும்

விஜாசித்த குற்றவாளிகளை என்னவென்று கேட் டார். குற்றவாளிகள் செஷன் கோர்ட்டில் சாக்ஸி விஜாசிப்பதாகவும், வாக்குநிலைம் கொடுப்பதாகவும் சொன்னார்கள். பிறகு செஷன் கோர்ட்டுக்கு கமி ட்செய்யப்பட்டார்கள். செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் குத் தவாளிகள் காட்டன் துணைய பட்டணத்திலிரு த்து கூட்டிவந்தார்கள். அந்த துறைக்கு 3000 ரூ பா கொடுக்கப்பட்டது. துறை வெகு கன்றாய் கேஸ் டைத்தினார். ஸ்ரீவிவாசசாயிதிரிகள் தங்குற் றெர்த்தில் பாதி இதில் செலவு செய்துவிட்டார். என்ன செலவுசெய்தும் முப்புகலெக்டரிடம் சொ ன்னதாகிவரவேலேயே குற்றம் செஷன்ஸில் குஜா வாகி, கிருஷ்ணசாயி அய்யனுக்கு மானதண்டனை யும், வெங்கடசுமமாசாயிதிரிகள், காராயணசாயிதிரி கள் இவர்களுக்கு 20 வருஷம் கடுங்காவலும் வீதிக்கப்பட்டது. ஹைகோர்ட்டு அப்பீலிலும் தண்டனை உறுதியாகிவிட்டது.

(இன்னும் வரும்)

எல். இராமஸ்வாமி ஐயர், பி. ஏ.

HAMLET, THE TRANSCENDENTALIST.

(FROM SHAKESPEARE).

ஹேமசந்திரஸிங் என்னும் ஆத்மவிசாரி.

(ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.)

By Sri Rajanayaki. பூரிராஜநாயகி.

நான்காவது அங்கம்.

காங்கி 5.

குடம்:—அண்ணையிலே ஒரு அறை

காலம்—பிற்பகல்

(ராணியும், ஹரிசாஜுவரீகரும், ஒரு சேவகனும் வருகிறார்கள்.)

ராணி:—வான் அவனோடு பேசமாட்டேன்.

சேவகன்:—தங்களைப்பார்க்க வேண்டுமென்று எங்கெல்லோனையும் தொந்திரிவு செய்திருன். ஒரே பிடிவாதப் பைத்தியமாயிருக்கிறான். அவனைப் பார்த்தால் பரிதாபமாகத்தானிருக்கிறது அம்மணி.

ராணி:—அவனுக்கு என்னசெய்ய வேண்டுமாம் இப்பொழுது?

சேவகன்:—அடிக்கடி தன் தப்பங்களைப்பற்றி என்னவோ முழு முழுக்கிறான். எல்லாரும் மோச க்காரர்கள் ஒருவரையும் கம்பக்கடாதென்கிறான்.

ஐயோ அப்பா என்ற பெருமூச்சுவிடுகிறான். வயிற் றிலும் வாயிலும் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். வைக் கோல் துருப்பு கார்த்தத்து மேலே பறந்தால், அதன் மேல் வெகு கோபக்கொண்டு அதை தூது சுக்காய் கிள்ளிப்போடுகிறான். அவன்சொல்லுவிடு தொன்றும் உருப்புரிபவிலலை. அவன் சொல்லுவிடு வார்த்தை க்கு அர்த்தபில்வாவிட்டாலும் அவன் சொல்லுவிடு மாதிரியிலும் அதைக்கேட்டிறவர்கள் தவரவர்களு க்குத்தோன்றியபடி அர்த்தம் பண்ண ஆயம்பிக்கி றார்கள். அந்த அர்த்தத்துக்குத்தருத்தபடி அவனது வார்த்தைகளைத் திருத்தி மாற்றிக்கொண்டிருக்கி னான். போதாததற்கு அவருடைய அலக்கோல வே ளுமும் அவருடைய, சைகைகளும் சேர்த்தால், இவ ளுக்கு ஏதோ மகாதுக்கம் கேட்டுவிட்டது, அதை சொல்லாததெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறான் என்று தோற்றுகிறது.

ஹரிசாஜ:—அவனை கேரீனெழுத்துப்பெய்கிறதே லாம். இல்லாவிட்டால் அவன் பேச்சைக்கேட்டுக் கொண்டு வேலைஉற்ற பொக்கிரிகள் ஒன்றிருக்க ஒன்றாக இட்டுக்கட்டியிருவார்களே.

ராணி:—ஆனால் அவளை அழைத்து வாருங்கள்.
(ஹரிராஜாவில் போய்விடுகிறார்.)

கான் அலுத்துப்போய்க்கிடக்கிறேன். இந்தப் பாலி மனதுக்குக்காற்றில் இலை அசைந்தால் கூட எதோ பெரிய ஆபத்தைக்கொண்டு வந்துவிடும் போல் பயமாயிருக்கிறது; என்னம் கிதைப்படி இலக்கொண்டு போகிறவன் அது ததையி விழுந்து விடப்போகிறதே என்று புயப்படுவதனுலேயே, கை விடுகிறபொழுதுகொட்டி விடுவதென்பால் குற்றமுள் னபோதும் என்னவருமோ என்னவருமோ என்று பயப்படுவதனுலேயே எல்லா விபத்துகளையும் தன் னிடத்திற்கு வரவழைத்துக்கொள்ளுகிறது.

(ஹரிராஜாவிற்கும் உத்பலாகுதியும் வருகிறார்கள்)
உத்பலாகுதி:—மகாராஜாஜெகவரி உதயபுரி ராணி அவர்கள் எங்கே?

ராணி:—எனடி அம்மா, உத்பலாகுதி, என்ன வேண்டும்?

உத்பலாகுதி:—

(பாடுகிறான்) (இராகம்: எதுருகாம்போதி.)

மன்னன் தரைசூழல் வருவானே வரானே
சேதியைச்சொல்லடி கண்மணியே
என்ன சொன்னானவனோது சொன்னான்
எப்போவருவானே என் மன்னன்
பொன்னம்மா சொல்லடி என்னம்மா.

ராணி:—இதென்ன இப்படிப்பாட ஆரம்பித்த விட்டாயே! இது எதற்காக?

உத்பலாகுதி:—அப்படிச்சொல்லாதேயுங்கள், என் றாய்க்கவனித்துக்கொளுங்கள். (பாடுகிறான்) (முனாரி ராகம்:)

தன்னாத காவலியே தலைசாய்க்க ஒழியாமல்
உன்னாயால் கோடுவெஞ்ச ஓடி ஓடியழைத்தி
[கோ!
பொல்லாத ராஜ்யத்தைப் பொறுப்பாகப்பாது
[காத்த
காணாத ராஜ்யத்தில் கண்ணயரப்போனீயோ,
அப்பனே ஐயனே அருளுடனாவே!

ராணி:—இந்த மட்டோடு மீறத்து உத்பலாகுதி, இது கெட்டுவிட்டேயே!

உத்பலா:—இன்னும் கொஞ்சம் கேளுங்கள்—
(பாடுகிறான்):—

கண்ணுன பெண்ணிருக்கக்கணிகிறான் மக
ளிருக்க:— (ராணா வருகிறான்)

ராணி:—இந்த வயிற்றெரிச்சல் வேஷத்தைப் பார்க்கிறீர்களா, மகாராஜா,

உத்பலா:—(பாடுகிறான்.)

மகன் கை கெடுப்பில்லாமல் மெனமாய்ப்போ
னீயோ!

பெண் கை கிரிஸ்தியம் பேசாமல் போனீயோ,
அப்பனே ஐயனே அருளுடனாவே!

ராணா:—இசைக்கியமா அம்மா? என்னவிசேஷம்?

உத்பலா:—இருக்கிறீர்கள், என்னாருக்கும் பொது
வில் சுவாமி இருக்கிறார். ஊரில் அழகியைப்பிடிச்
சப்போகிறார்களென்று ஆங்கையும்கூடும் ஊரை
விட்டோடி விட்டதுகனாம். எப்படி எப்படி இருந்
தவர்க்கெல்லாம் எப்படி எப்படியோ ஆகியிருக்கிறார்
கள். உங்கள் வீட்டுக்கு சிக்கிரத்தில் பகவான் சாப்
பாட்டிக்கு வருவார். ஐக்கிரதையாயிருங்கள்.

ராணா:—உத்கப்பனார் இந்தத்தில் அவன் மனம் கல
க்கிவிட்டது.

உத்பலா:—போதும், இதைப்பற்றி இனிமேல்
அதிகமாய்ப் பேசவேண்டாம். ஆனால் யார்வது
இதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று கேட்டால் இப்படி
டிச்சொல்லுங்கள் (பாடுகிறான்):—

(இராகம்: ஸாறாணா)

காக்கை சலித்தால் காதம்போய் காதம்பவரும்,
குருவி சலித்தால் கூண்டினுள்ளே வந்தடை
[அம்,
பருந்து சலித்தால் பட்டணமெல்லாம் வட்ட
[மிடும்,
மங்கை சலித்தால் எங்கேபோவான் மட்டம்
[கை?

ராணா:—ஐயோ பாவம்! இவன் பாமசாத!

உத்பலா:—அதிகமாயில்லை, இதோடு முடித்து
விடுகிறேன். (பாடுகிறான்):—

(இராகம்:—லீலாய்புரி)

“கண்போனென வளர்த்துக்காதல்வைத்த நா
[கையிலே,
பெண் பேசுவதற்குள் பிரியமுடனுத்தனையா;
வீட்டினுக்கு கல்வினக்கு வெளிதனிதரு மரபா
[னம்,
காட்டினுள்ள பெண்களுக்கு நாயகத்தான் வே
[ண்டு மென்றார்.
வாலிப்தானென்று சொல்லி மாசுமது செய்
[யாதே,
பாலியத்தானென்று சொல்லிப்பழி பழுது செ
[ய்யாதே!

ராணா:—இவன் எத்தனைநாளாய் இப்படி இருக்கி
[ருன்?

உத்பலா:—எல்லாம் கூடிய சிக்கிரத்தில் சரியாய்
விடும். பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும், என்ன செ
ய்கிறது? அவரை சொல்லாமல் கொண்டுபோய்
கெடுப்பில் போட்டுவிட்டதை கிணத்தால் எனக்கு
அழகை தான் வருகிறது. அன்னாவை உடனே
வாச்சொல்லில்விட்டுக்கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்!
உங்களுக்கெல்லாம் கமல்களாம். அடே வண்டிக்
காரா, சிக்கிரம் வண்டியைக்கட்டு. கான் போய்வரு
கிறேன் ராஜாத்தினே! (போய்விடுகிறான்.)

ராணு:—அவன் பிள்ளை போல்கன். தாய்செய்த அவனைச் சவனித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

(ஒளிராஜனில் போய்விடுகிறான்.)

இவன் தப்பினான். இறந்தபோன விஷயத்தில்கூடும் துக்கப்பட்டு விட்டான். தனக்கு யாதொரு ஆதரவிலில்லாமல் போய்விட்டதில் மனது ஏக்கம் பிடித்துவிட்டது. ஐயோ ஜோதி, இந்த துக்கங்கள் மட்டும் வந்தால் ஒன்றிரண்டாய் வருவதில்லை! ஒன்றின் பிள்ளைக்கும்கூடும் கும்பலும் கும்பலாய்த் தான் வருகின்றன. முதலில் அவருடைய தப்பினார் கொல்லப்பட்டார். அவன் முற்றிலும் கம்பியிருந்த உன் மகனே அவரைக்கொன்று விட்டான். இப்பொழுது அவனையும் ஊரைவிட்டு அனுப்பிவிடும்படி சேரிட்டது. இத்தனைக்கும் அவனே தான் காரணம். ஐண்டேனே புத்திகலங்கி மனந்தடுமாறி கந்த விஷயம் இன்னதென்று தெரியாமல் தாறுமாறாய் போகின்றிருக்கன். காரும் புலஸ்தியவர் மாவை வெகு அவசரமாய் கவலியத்தில் அடக்கம் செய்துவிட்டோம். இத்தப்பென்றே நித்தப்பிரமைகொண்டு இனி தெரியுமைய மாட்டான் போலிருக்கிறது. போதாததற்கு அவன் தமையனாகியுமிருந்த கவலியமாய்த்திரும்பி வந்திருக்கிறானும். அவன் மனதைக்கவலித்துக் கொண்டு விசேஷமாய்த் துண்டிவிடுவதற்கு வேண்டிய ஆசாமிகள் தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவன் தப்பினாரைக்கொன்ற விஷயமாக கம்பெல் குற்றஞ்சாட்டிக் கொஞ்சமேனும் யோசிப்பார்கள். ஒரேசெதென்னமோசம்! இதைப்பெல்லாம் யோசித்தால் என்னைச் சித்திரவதைசெய்வது போலிருக்கிறது.

(உள்ளே கூச்சல்கேட்கிறது)

ராணி:—அதென்ன இரைச்சல் அது?

[கூச்சல்கள் எப்பவர்கள் ஒரு மஹோதரியார். புத்தப்பிரியர்கள். யாருக்குவெண்டுமனாலும் கூலிக்குச்சேவகம் செய்பவர்கள்.]

ராஜா—என்னுடைய கூச்சல்களென்கே? வாசலில் அவர்களைக்காவலிருக்கச்சொல்! உள்ளே யாரையும் விடவேண்டாம்.

(ஒரு பிரபு ஓடிவருகிறான்)

என்ன சமாசாரமையா?

பிரபு:—இந்த க்ஷணமே தப்பித்துக்கொண்டு போகின்ற மகராஜ்! சந்திரனைக்கண்ட சமுத்திரம் தன்மையெடுத்துக்கையில் ஜோதி அனாகினிலும் கரைவையெழுங்கி விடுவதுபோல், லக்ஷ்மணவிற்கைக்கண்டதும் ஐண்டேனெல்லாம் ஒரே கும்பலாய்த் கூச்சலிட்டுக்கொண்டு அண்மனைக்காவலாளர்களை கொல்லும் துாத்தியுக்கிருக்கன். இதற்கு முன் ராஜ்யமே டெக்கலிஸ் போலும், இப்பொழுது தான் இவர்களை உலகத்தைப்புகுந்தரம் கிருஷ்டிப்பவர்கள்போலும் பழையசாஸ்திரம் சம்பிரதாயம் எல்லாவற்றையும் மறந்து “ஐயலக்ஷ்மணவிலி, ஐயமாக

ராஜ், ஐயானுலக்ஷ்மணவிலி” என்று கைகொட்டிக் கூச்சலிடுகிறார்கள். தங்கள் மேல்வந்திரத்தை யே கொம்புகளில் கட்டிக்கொடிசனாகப்பறக்க விடுகிறார்கள்.

ராணி:—அடே ஆடுகளா! முதல் ஆடுகின்றநில விலுக்கால் எல்லா ஆடுகளும் கின்றநில விலுவேண்டுமா? (உள்ளே சப்தம்கேட்கிறது.)

ராணு:—அதோ கதவை உடைத்துவிட்டார்கள். (கையில் கத்தியுடன் லக்ஷ்மணவிற்கும் பின்னால் ஐண்டேனும் வருகிறார்கள்.)

லக்ஷ்மண:—எங்கே அந்த ராணு? ஐயா, கீங்கெல்லாரும் வெளியேதானே கில்லுங்கள். ஜனங்கி:—இல்லை, காங்கலும் வருகிறோம்.

லக்ஷ்மண:—வேண்டாமையா, என் சொல்லுகிறபடி கேளுங்கள்.

ஜனங்கி:—ஆனால் அப்படியே செய்கிறோம்! (வெளியே போய்விடுகிறார்கள்.)

லக்ஷ்மண:—உங்களுக்கு எல்லாருக்கும் வந்தனம். கதவை ஜாக்கிரதையாய் காத்துக்கொண்டிருக்கன், ஏன் ராஜனே, என் தப்பினாரைக்கொண்டிராரும்!

ராணி:—மெதுவாகக் கேள்பா, லக்ஷ்மணவிலி.

லக்ஷ்மண:—இந்த தேசத்தில் ஒரு சொட்டி சத்தமாவது இப்பொழுது மெதுவாய் ஒடுமேயானால், அந்த சத்தம் என் தப்பினாரிடத்திலிருந்து வந்ததல்ல. அதுவே என் தாய் வேசையென்ற பழைய னையும். இந்தத் தெய்வமாயிருக்கிற குற்றமற்ற என் தாயை அபவாதத்திற் கிழுப்பேறு?

ராணு:—ஏன்ப்பா, லக்ஷ்மணவிலி, இவ்வளவு தடபடலாக கமக்கு விசேஷமாய்க் கலகம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டாயே. உனக்கு என்னவேண்டும்? பயப்படாதே, ஜோதி, கம்மைப்பற்றி யாதொருகவலையும் வேண்டாம். ஒரு ராஜனுடைய தேசத்தை தர்மதேவதை காப்பாற்ற மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் கமக்கு விசேஷமாய்க் கலகம் செய்பவர்கள் எவ்வளவு பலசாலிகளாயும் சாமர்த்தியக்காரர்களாயிருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய குழிவினைகள் கம்மை ஒருபேர்தம். பாதிக்காத. ஐம்ஸத்தின் முதலில் ஐம்மப்போல், பட்டிம்படாமல் ஸூவியிடும். ஆதலால் கம் பயப்படாமலிருப்பாய் ஜோதி! கம்பெலென்னகோபம்பா உனக்கு, லக்ஷ்மணவிலி? த. ராஜமாய் ஒளியாமல் சொல்!

லக்ஷ்மண:—என் தப்பினார் எங்கே?

ராணு:—இறந்தபோய்விட்டார்.

ராணி:—இவர் சொல்லவில்லை.

ராணு:—அவன் கேட்கவேண்டியது முழுவதும் கேட்டிட்டும்.

லக்ஷணம்:—அவர் எதனால் இறந்தார்? சுமமா இப்படியெல்லாம் எண்ணப்பெச்சினால் மொத்த பூதயாது! உங்கள் பித்தலாட்டங்களெல்லாம் என்னிடத்தில் பலிக்காது! என் கோவிற்குச்சரிபான சமாதானம் கிடைக்கிறவரையில் சூரியம் காக்கும்படிவேண்டுகிறேன்! போலேன்! ஸப்தலோகங்களையும் தாண்டுவேன்! என் தகப்பனாக்கொண்டதற்காக பதினாறுபதில் பழிவாங்கும் விஷயத்தில் யாராயிருந்தாலும் தயை தாக்கியும் பார்க்கமாட்டேன்! புண்ணியமோ பாபமோ வந்தது வாட்டம் என்று கொஞ்சிக்கூட யோசிக்காமல் பழிநீர்த்ததுவிட்டே மதவெலை பார்ப்பேன்!

ராணு:—நீ சொல்கிறதேசரி, உன்னையார் தடுக்கக் கூடும்!

லக்ஷணம்:—காணும் கிண்குலொழிய என்னையாரும் தடுக்கமுடியாது. இதற்காக நான் அதிக உதவியைத்தேடப் போகிறதில்லை! வல்லவனுக்குப் புல்லுமாய்தம் என்று சொற்ப உதவியைக்கொண்டே என் காரியத்தை முடித்துக்கொள்வேன்!

ராணு:—எனப்பா! லக்ஷணமவிய உன் அருமைத்தன்மையைக் கொன்றவர்களைப் பழிவாங்குவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தால் [அந்த மாதிரி எண்ணம் மனத்தினுக்குக் வேண்டியது சிபாய்தான்] அந்தாகப் பைத்தியக்காரனைப்போலவாவது கன்னுக்குத்தவறியனைப் பேசுவாவது சத்தருயித்திரர்கள் யார் என்றுத் துற்றம் யாரிடத்திலென்றும் கவனிக்காமல் எல்லாவையும் கொன்றுவிட வேண்டுமா? சூதாடித் தோற்றவன்போல் எல்லாரிடத்திலும் ஒரே கோபமாயிருக்கலாமா?

லக்ஷணம்:—அவரைக்கொன்றதற்குக் காணபூதமாயிருந்த சத்தருக்கெந்ததவிர வேறு வாராயும் விரலால் தொடேன்.

ராணு:—அவர்கள் இன்னுமென்று அறிந்த கொண்டாயோ? அல்லது இப்பொழுதாவது அறிந்த கொள்ளச் சம்மதமோ?

லக்ஷணம்:—அவருக்கு உண்மையான கிடுகிடுக்களாயிருந்தவர்களை இவ்விதம் வாயினாலும் ஆவிய்களும் செய்து கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறேன். அவர்களுடைய உதவிக்காக என் தலையை வேண்டுகிறேன்! கொடுப்பேன்.

ராணு:—ஆ! இப்பொழுது சொன்னாயே இந்தவார்த்தைக்கு வராகன் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது நான் ரீராணு விசுவாசமும் கீன்றியறிவுமுள்ள உயர் குடியிப்பிரந்த சிறுபிள்ளைபுக லக்ஷணமாகப் பேசுகிறாய், நாம் உன் தகப்பனார் இறந்த விஷயத்தில் எல்லாவை விசம்படுகிறோமென்றும் அதில் நாம் கொஞ்சமேனும் சம்பந்தப்படவில்லை என்றும், உம்பேரில் குத்தமேயில்லை பென்றும் உன்என்கைக் கெல்லிக்கனியோல் உனக்கு இப்பொழுது விளக்கிக் காட்டுகிறோம்.

ஜனங்கள் [உள்ளே]:—அவனை உள்ளேவிட்டுவிடு! அவன் போகட்டும்!

லக்ஷணம்:—அங்கே என்ன இரைச்சல் வெளியே [உத்பலாநுதிவருகிறான்!]

எனக்கு வருகிற கோபமும் துக்கமும் என்னை வன் எரித்த சாம்பலாக்கி விடாமலிருக்கின்றன! இந்தக் கண்ணீர்களினுள்ள உப்பெல்லாம் என் கண்ணை ஆவிக்காதோ? ஐயோ குழந்தாய், உன் நிலைமையைக்காண ஸுபிக்கவியில்லையே! அருமைக்கண்ணியே, என் பிரிய நதேந்திரி, அம்மா உத்பலா, அஞ்சொற்கியே, திக்குரல் குயிலே, அழகிய பூவே, பூயின் மனமே, கீழும் இப்படிப்போவாயோ! கிறுக்களுடைய பிராணன்போலவே புத்தியும் கண்ணத்தில் பறந்தவியுமோ? அல்லது உன் பிதாவுக்கு கல் வழிகாட்ட உன் புத்தியைத் துணையாக அனுப்பியிருக்கிறாயோ?

உத்பலா:—[பாடுகிறான்] (இராகம்-நீலாம்புரி மத்திரிப் புத்திக்கு மாணதாசை வந்தக்கால் மத்திரிப் புத்தியாலே நான் முயன்றென்னை செம்பேன் கன்னுனே. கா கி கன்னு கன்னுனே! கல்லது போய்வா, என் கண்ணே.

லக்ஷணம்:—ஓ கலை புத்தியோமுருந்த நம் தன்மையைக் கொன்றவர்களைப் பழி வரக்கவேண்டுமென்று சொல்லவானால் அது இவ்வளவு உருக்கமாக எனக்குச் சுகுட்கென்ற புகாது.

உத்பலா:—[பாடுகிறான்.]
“அகமேவு மண்ணுக்கென்னல்லலெல்லாந் [சொல்லிச் சுகமாக ஓ பேய்ச்சுகக்கொடுவா ஸைக்கிளி [யே!”

அவன் பக்காத்திருடன்-வீட்டில் வரும் பொழுது காரியக்காரனாக வந்தான்-போகும் பொழுது மரப்பிண்ணாயாகப் போனான்.

லக்ஷணம்:—சரிபான பேச்சுக்காட்டிலும் உன் பித்தம்னுக்கு சந்தி அதிகமாகவே யிருக்கிறது!

உத்பலா:—உங்களுக்குக்கெல்லாம் கொடுப்பதற்காக இதை மடிச்சிறை புத்தியங்கள் கொண்டுயிற்றிக்கிறேன். இந்த சோஜாபுத்தம் என் தமையனுக்கு வேண்டும். இந்தாராருக்கள் தங்களுக்குக்காசித்தம்பை இந்த ஐயத்தி புத்தம் காணியவர்களுக்குத்தான் ஏற்றது. யுலாராருக்கென்றே கொன்றது புத்தம் தேடினேன், அகப்படவில்லை. எக்கணப்பாவைக் கொன்றவுடனே எல்லாம் காடிப்போய்விட்டதாக ளாம். பன்னீர்ப்புத்தம் அகப்பட்டால் அப்பாவுக்குக்கொடுத்ததுப்பாவென்றே. எனக்கு இந்த மூலியையரும் பு போதும்; என்னோடு கூடப்போனாரோ அவருக்கு இந்தத் தாமரைப்பூ. எக்கணப்பாவைக் கதி:டைத்ததாகத் தான் சொல்லுகிறார்கள். அவர் செய்த கடைக்க காரியம் சொம்ப சரி என்று சொல்கிறார்கள்: கன்னெல்லி:—[பாடுகிறான்]

காதற் றனையும்-வாழ்வு காண்கடைவழிக் கே.
லக்ஷ்மணன்:—கிண்பு, யோசனை, தக்கம் கொண்
வல்லவர்களுக்கும் இவன் பேச ஆரம்பித்தால் அழ
க்காகச் செய்துவிடுகிறான்.

உத்பலா (பாடுகிறான்) (இராகம்... உசேனி.)

(1) சின்னச் சிறகுட்டியென்றென்னை
வழந்தற்பார்ந்திரோ?
என்னிடமிந்த ஐயம்பலியாது
போம், போம், போவையா.

(இராகம்: - கீதாம்புரி)

(2) மதியூசம்நிர்யாய்
வல்லவர்க்கும் வல்லவராய்
அதிகுணகந்தாராய்
ஆனவந்தார்போசோ.

(இராகம்: எதுருவ கரம்போதி)

(3) தில்லையெளியிலே கலந்துகொண்டார் திரு
[மய்யும்வருவாரோ
குஞ்சிபாதந்தைக் கண்டா? லாழியருறை
[யது நீக்காதே
கட்டையிருக்கையில் சிதம்பரம்போய் காண
[வேணுமையே
மனதைப்புண்ணுச்செய்யா மலொருதாம்
[போய்வாடுவென்று சொல்லியே,

எல்லாருக்கும் கொஞ்சம் மருக்கொடுத்து கொடுக்கி
றேன். என் றாபக மிருக்கட்டும், என் போய்வரு
கிறேன், மறந்துவிடாதேயுங்கள். (போய்விடுகிறான்.)

லக்ஷ்மணன்:—ஐயோதேயவமே, உனக்குமா கண்
னில்லை.

ராஜா:—தம்பி, லக்ஷ்மணனில், இதைவெல்லாம்
பார்த்தால் உன்னைக் காட்டிலும் எனக்கு அதிக

துக்கம் வருகிறது. உன்னுடைய துக்கத்தில் எனக்கு
நியாயமாயுள்ள பங்குக்கு நீ இடம் கொடுக்க வேண்
டும். அப்படித் தனியாகக் கலந்து பேசுவோம்வா.
உனக்கு கம்பிக்கையான பத்துயித்திரங்களை பெண்
லாம் கூப்பிட்டு ஒரு சபை கூட்டு. அவர்களிடத்தில்
உன் குறையைச்சொல்லிக்கொள். அவர்களுடைய
விசாரணைக்கு நான் உடன் படுகிறேன். அவர்கள்
பார்த்து உன் தகப்பனாளைக் கொன்ற விஷயத்தில்
நாம் கோராவாவது உட்கையாகவாவது சம்பந்தப்
பட்டதாகச்சொன்னால், கம்முடைய ராஜ்யத்தையும்
பொருளையும் பிராணனையும் உனக்குத்திருப்திசெய்
யக் கொடுத்தவிடுகிறோம். அப்படி இல்லாத பக்கத்
தில் கம்முடைய யோசனையை அக்கேரிக்க உனக்கி
ஷ்டமானால், இருவருமாகக் கலந்து உனக்கு சமா
தானம் செய்வோமென்று வழியைத்தேடுவோம்,
அதற்கு நாம் எப்படியாவது ஒத்தாசை செய்யத்த
யாராயிருக்கிறோம்.

லக்ஷ்மணன்:—சம்மதம், அப்படியே ஆகட்டும்.
அவர் ஏன், என்னமாகக் கொல்லப்பட்டார் என்று
ம், அவரை காலியமாக அவசரப்பட்டு அடக்கம் செ
ய்தகாணலாம், அவருக்குச் செய்யவேண்டிய பிதி
ருக்கிவிடக்கூடும் தானதருமங்களும் ஏன் எனக்
குத்தெரிவிக்காமல் செய்யப்பட்டனவென்றும் என
க்கு சரியான சமாதானம் சொல்லுகிற வரையில்
ஆகாந்தையும் பூயியையும் கதற அடித்தி விடு
வேன்!

ராஜா:—கல்லது அப்படியே ஆகட்டும். குற்ச
முன்னவர்களை நாமே உன்னிடத்தில் ஒப்புவித்து
விடுகிறோம். கம்முடன் வா, போவோம்.

(எல்லோரும் போய்விடுகிறார்கள்.)

(இன்னும் வரும்.)

CURRENT TOPICS.

லாலா லஜபதிராய்.

—O—

இவர் பஞ்சாப் சீப் கேசர் லக்ஷன். உத்
தமத் தேசாபிமானி. இங்கிலாந்து அமெரி
க்கா முதலாளி தேசங்களுக்குப் பிரயாணம்
போய் வந்தவர். கனம் மிஸ்டர் கோகலேய
வர்களோடு கங்கரெஸ் பிரதிநிதியாய் இங்கி
லாந்துக்குச் சென்று அங்கே பிரசங்கம்செ
ய்து வந்தவர். இவர் கல்வி, செல்வம், ஸ்த்ரு
ணம், சம்பந்த ஆகிய எல்லாவற்றிலும் சிறந்
தவர். இப்படிப்பட்டவர் பொதுஜனஜேதமத்
தை நாடித் தன்னையம் பாராட்டாமல் உழை
த்து வந்ததால் இவருடைய ஊக்கமும் முயற்

சியும் கல்வ பல்வினைக் கொடுத்துவந்தன. இப்ப
டியிருக்கையில் திடீரென்று இவரை இந்தியா
கவர்மெண்டார் 1818-வருஷத்து 9-வது செ
ருசுவைப்படிக்கு இராஜாங்க விசேஷியெ
ன்று பிடித்துக் கைத்செய்து கண்காண
இடமான மான்ட்லேயிலுள்ள டப்பரின
கோட்டையில் கொண்டிபோய்க் காவலில்
வைத்து விட்டார்கள். இதனால் அல்லோல
கல்லோலப்பட்டு எங்கும் ஜனங்கள் தாபையி
ழந்த கன்றுபோல் இவருக்காகத் தயக்கிறா
ர்கள். கவர்மெண்டாரோ இவரும் ஸ்த்ரீ
அறிக்கிள் என்பவரும் சேர்ந்து கவர்மெண்
டுக்கு விசேஷமாகக் கணம்செய்து வந்தார்
ளாதலால் அவர்களைப்பிடித்துத் தூரதேசத்

தில் கொண்டோய்க் கைதிசெய்துனைவர்க
வேண்டியது அவசியமாயிற் றென்கிறார்கள்.
அவர்க்கெய்த குற்றம் என்னவென றுபார்வி
மெந்து சபையில் கேட்ட பலதீர்வுகளைக்
கும் சரியான பதில் இல்லை. இந்தியா செக்
ரிடெரியாகிய மில்லர் மார்லியலர்கள் பஞ்
சாய் பெப்பெனென்ட் கவர்னர் ஸர் டென்
வில் இப்பெட்டென் அவர்களோடு இரகசிய
மாய்க் கலந்துபெரி உண்மையை யுணர்ந்து
கொண்டதில் கவர்ன்மெண்டார் இவர்களை
வகையும் பிடித்துத்தூர தேசத்தில் கொண்டு
போய்ச் சிறையிருத்தியது இராஜபிஷேகமத்
துக்கு அவசியமென்று தான் அறிந்துகொ
ண்டதாக மட்டும் சொல்கிறேயென்றி இவர்
கன்கெய்த குற்றங்களை வெளிப்படுத்தி விசா
ரிப்பதாக உத்தேசமில்லை யென்கிறார். பார்வி
மெந்து சபையில் அனேக மெம்பர்கள் இது
விஷயமாய் இந்தியா மந்திரியைக் கேள்விகள்
கேட்டு வந்தாலும் ஜனங்களுக்குத் திருப்தி
யானபதில் கிடைக்கவில்லை. மேலும் 18௮௮ பார்
விமெந்து சபையில் இது விஷயமாய் நடந்த
பிரஸ்தாபத்தில் ஸர் ஹெனவர்ட் விங்லெ
ன்ட் என்னும் பெம்பெரொருவர் ஐயபதிராயை
என் சுட்டுக்கொன்று கிடக்கட்டென்று
கேலியாய்க்கேட்டார். ஐயோ பாவம்! அதி
கரத்திலுள்ளவர்கள் இப்படி மதிக்கட்டுப்
போகவேண்டுமா? ஐயபதிராய், அஜித்லிங்
இவரால் இந்தபிரிடிஷ் இராஜ்யம் முழுதும்
போய்விடும் போலிருந்தால் அவர்களைப்பிடி
த்து நன்றாகக் காப்பதுசெய்து தூர தேசத்
தில் கொண்டோய் சிறைச்சாலையில் வைத்த
பின்னால்த அவர்களைசெய்த மஹாபெரிய
குற்றம் இன்னதென்று வெளியிடக் கூடாது!
இப்படி ஜனங்கள் சுதந்திரத்தை அவதூறியம்
செய்து அவர்கள் மனதைப் புண்படுத்தினால்
மஹாஜனங்களுக்கு மனச்சுந்து போகாது!
அரசுக்கும் குடிக்கும் கிரேதமுண்டா? பிர
ஜைகளில்லாத அரசும் அரசின்னத குடிசையும்
உண்டா? ஜன சமஷ்டியின் விவருபெம் கவர்
ன்மெண்டன் றிவெறல்ல.

காகிதாவலில் குழப்பம்.

காகிதாவலில் கிஷமங்கரீர்ப்பையென்கள்
கிவர் அந்த ஹர் டிஸ்திரிகட் மெடிக்கல் ஆபி
ஸர் டாக்டர் கெம்பர் அவர்கள் சவாரிபோய்க்
கொண்டிருக்கும் போழுது அவரை நோக்கி

வந்தே மாதாம் என்று காரணமின்றி விளையா
ட்டாகக்கத்த, அவர் கோபங்கொண்டு அந்
தப்பையங்களில் ஒருவரைப் பிடித்து அடித்
துதைத்துக் குத்துபிரகப்போட்டு விட்டுப்
போய்கிட்டார். ஆகப்பத்திரியில் அப்பைய
னுக்கு வேண்டிய வைத்திய உதவி கிடைக்க
வில்லைபாம். அப்பையனுடைய தகப்பனர்
கலெக்டரைக்கண்டு கிண்ணப்பம் செய்துக்
கொண்டும் கிரேமசன மொன்றும் கிடைக்க
வில்லை. இந்தப்பரிதாப சம்பவத்தைப்பார்த்த
சாமான்ய ஜனங்கள் மனம் பொங்கிக்கொதி
க்க, ஹர் ஜனங்கள் ஒன்றாகக் கூடி வெள்ளை
க்காரர் கிளப்பில் காப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த
டாக்டர் கெம்பர் அவர்கள் பேரில் தங்களுக்குள்
குண கோபத்தைத்தீர்த்துக்கொள்ளும்பொ
ருட்டு அந்த கிளப்பு கண்ணாடி ஜன்னல்களைத்
தகர்த்துச் சேதம்செய்து அவரையும் அடிக்க
ப்போனார்களாம். அப்பொழுது அந்த டாக்
டர் ஒரு உள்ளே புகுந்து யூட்டிக்க்கொண்டு
பிறகு இரகசியமாய் நடுயி கிட்டார். பிறகு
அதிகாரிகள் கலகத்தையடக்கும் பொருட்டு
துருப்புகளை வரவழைத்து, கூட்டத்தைக்க
லைத்து, தெருவுகளில் எல்லாம் காவல்போட்டு
பந்தோபஸ்த செய்து தவக்கினார்கள். கவர்
ன் மெண்டார் இந்தக் கலகத்தைக்கேட்டு
இன்னும்இரண்டு வருஷத்துக்கு காக்கிடை
கிலுள்ள ஜனங்களுக்கு அதிக வரிபோட்டு
அதைக்கொண்டு இன்னும் மிகுதியா போ
லீஸ் காவல் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி
யெங்கும் சர்க்காருக்கும் ஜனங்களுக்கும்
மனப்பொருத்தமின்றி வருத்தத்துக்கிடமான
சம்பவங்கள் நேர்ந்துகொண்டு வருகின்றன.
இதுவும் ஒருகாலவிசேஷம் போலும்.

மாதாஜி மஹாராணி தபஸ்வினி.

.*:

கூலக்கதாவில் மஹாகாளிபாடசாலை யென்
றொரு பிரபலமான பெண்கல்விச்சாலையிருக்
கிறது. அதை பேற்படுத்தினவர் மாதாஜி
மஹாராணி தபஸ்வினி என்னும் மஹாத்மா.
இந்த அம்மான் ஆங்காட்டு ராஜா வமிசத்
தைச்சேர்த்தவர். அவருடைய தாய்வுறியில்
நமது ஆரணி ஜாக்கீதாருக்கு பந்து. இவர்
பாலியத்திலேயே மதப்பற்றுள்ளவ
ராய், ஸ்தலபாத்திரை செய்யப்படிப்பட்டார்.
இவர் இந்தியா வெங்கும் சேஷத்திர யாத்தி

ரை செய்துள்ளார். நன்றாகப் படித்துத்தேறினவர். ராஜவம்சத்தி னுதித்தவரானதால் சூதிரை பேற்றம் முதலிய வித்தைகளில் நன்றாகப் பழகியுள்ளவர். இவர் நேபாளத்தில் சில காலம் தங்கியிருந்தார். அங்கே நேபாளராஜ குடும்பத்துக்கு மிகவும் வேண்டிய வராயிருந்ததன்றி இவருடைய தபஸ் கிசேஷத்தால் எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்று வந்தார். இவர் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் தேர்ந்தவராயிருந்ததன்றி நல்ல வேதாந்த ஞானமு முண்டு. சித்திர வேலைவிலும் சைபழகினவர். சமையல் செய்வதில் ஈனபாகம் பிம்பாகம் அறிந்து செய்வல்லவர். இவர் 14-வருஷங்களுக்கு முன் கல்கத்தாவுக்கு வந்துசேர்ந்தார். வைத்யராத சேஷத்திரத்திற்கு வந்து அங்கிருந்து புரிக்கு க்ஷேத்ர யாத்திரைசென்றார். திரும்பிக் கல்கத்தாவுக்கு வந்தபொழுது இந்தியன் மிரர்-பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ நேரேந்தரநாத் சேனர் அவர்கள் மாதாஜியைக்கண்டு அவர்கலத்தத்தாவின் தானை தங்கியிருந்து அங்கே பெண்கல்விச்சாலைபொன்று ஏற்படுத்தி நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு மாதாஜியவர்கள் உடன்பட்டு அப்படியே ஒரு பாடசாலை பேற்படுத்தினார். முதலில் மஹாராணி ஸ்வர்ணமாயி அவர்கள் அவருக்குப் பாடசாலை பேற்படுத்தக் கட்டடமும் பண உதவியும் செய்தார். பிறகு அந்த இடம் போதாமற் போகவே வேறொரு பெரிய கட்டடத்திற்குப் பாடசாலையை மாற்றிக்கொண்டுபோக வேண்டியதாக நேரிட்டது. இங்கேயிருக்கையில் இப்பொழுதுள்ள தற்பங்கர் மஹாராஜா அவர்களின் தமையார் வேண்டிய உதவியெடுத்து வந்தார். மாதாஜி மஹாராணி தபஸ்வினியின் மேல்பார்வையில் அப்பாடசாலை வர வர விரித்தியாய் வந்தது. அங்கே படித்த பெண்களெல்லாம் இல்லறத்திற்கு வந்து வாழ் போக்குபதை புள்ளவர்களாக விரும்புதலு கண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றோர்கள் அப்பாடசாலையில் படித்துவரும் பெண்களிலிருந்தே தங்கள் புத்திரர்களுக்குப் பெண்பாத்து வந்தார்கள். இதனால் அப்பாடசாலையின் பேரும் கீர்த்தியும் மிகப்பெருகி வந்தன.

இப்படி 14-வருஷம் அம்மஹாராணிப் பாடசாலையை நடத்தி வந்து அது பின்னும் விரித்தியாக அதற்கு சொந்தக்கட்டட முதலானது ஏற்படுத்தி என்றும் ஸ்திரமாயிருந்துவரும்படியான நிலைக்குக் கொண்டுவந்து வைத்தார். இந்த மஹாத்மா சென்ற ஏப்ரல் 17 20வ வசந்த சப்தமியன்று ஸ்ரீ காசி ஈரில் சம்பூர்ண தசையடைந்தார். நமக்கு விஷதிக சிந்தையுள்ள ஹிந்துக்கள் பெண்கல்வி விஷயத்தில் அசிரத்தையா யிருக்கிறார்களென்று பொய்யென்று காட்ட இம்மஹாராணி பாடசாலை நிதர்சனமாகவிருந்தது. இப்பொழுது இங்கிலிஷ் படித்துக்கெட்டுப் போன பிள்ளைகளைப்போல, தங்கள் பெண்களையும் அவர்வழி பற்றவிட அனேகருக்கு இஷ்டமில்லை பெண்புணர்மையே. ஆனால் மாதாஜி மஹாராணி தபஸ்வினியைப்போல ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் வேத வேதாந்தங்களிலும் கற்றுத்தேர்ந்து ஆத்மானுசந்தானம் பண்ணிவரும் தபசிகள் இவ்விஷயத்திற்கு பாடுபட்டுமேலும் முன்வரில் அவர்கள் தங்கள் பெண்களைப்படிக்க வைப்பதில் பிள்ளைக்கு வதில்லை யென்பது திண்ணம். மாதாஜி தபஸ்வினியைப்போல தபமநுபிமைவுள்ள பெண்களினங்கள் நம்மில் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையை நம்மவர்கள் அறிய மாட்டாமையால் அவர்கள் பொதுவிஷயங்களில் முன்னிற்பெருக்க வருவதில்லை. அவர்களுண்மையுணர்ந்து உள் ளப்படி அவர்களை ஆகரிப்பாருண்டானால் அவர்களால் நம் நேசத்துக்கு எவ்வளவோ சேஷம் முண்டாகும். இதை வற்புறுத்தியுணர்ந்த மாதாஜி மஹாராணி தபஸ்வினி அவர்கள் நல்லுதாரணமாய் விளக்கினவராதலால் அவருடைய விர்த்தாரத்தத்தை இங்கே வெளியிட் லெருக்க நமக்கு மிகவும் சந்தோஷமாயிற்று. அதத்தில் துய்மையிருந்தாலன்றி வெளியில் துய்மையைக் காண்பதரிதாதலால் அகத்துப் பமை சம்மலர்களிடத்தில் அதிகமாய் விர்த்தியாகவேண்டும். இதற்கு சாது சங்கத்தை தவிர வேறு மேலான சாதனமில்லை.

இராஜ மஹேந்திரம் காலேஜ் மாணவர்கேஸ்.

இராஜ மஹேந்திரத்திலுள்ள கவர்ன்மென்ட் காலேஜில் படிக்கும் மாணுக்கர்கள் அக் காலேஜ் தலைவர் மிஸ்டர் ஹண்டர் அதிகாரத்தை மீறி நடந்தார்களென்று கவர்ன்மெண்டார் அவர்களை மிகவும் கடினமாய்த் தண்டித்து ஒரு உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இராஜ மஹேந்திரத்தில் பாலபாரத ஸம்ஸீதி யென்றொரு சங்கமிருக்கிறது. அது பாலவயதுள்ள மாணுக்கர்கள் சேர்ந்து ஸ்வதேசாபிமானம், ஸ்வதேச சேஷமம் முதலிய ஸ்வதேச குணசம்பந்தப் பெறுவதற் கனுசலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தச் சபையின் நோக்கத்தைப்பற்றி ராஜமஹேந்திரம் காலேஜ் தலைவர் மிஸ்டர் மார்க் ஹண்டர் ஏதோ சந்தேகங்கொண்டு அந்தக்காலேஜ் மாணுக்கர் தற்காலத்துக்கு அந்த சபையில் சேர்ந்துழைக்கக் கூடாதென்றி ஒரு உத்திரவு செய்தார். பிறகு சேரலாமென்று அனுமதிக்கொடுத்தார். மாணுக்கர்கள் பொது விஷயங்களைப்பற்றி ஜனங்களுடைய முன்வைக்கலக்கத்தக்கவிதமாக ஏவவித முயற்சியும் செய்பக்கூடாதென்றும் அதினால் அவர்களுக்குண்டாம் மனக் கிளர்ச்சியும் மனக்கலக்கமும் அவர்கள் படிப்புக்கு விரோதமாயிருக்கிறதென்றும் சொல்லி எச்சரித்திருந்தாராம். பி. ஏ. வகுப்பில் வாசிரும் மாணுக்கர் ஒருவர் (ஜெ. இராமச்சந்திரசாஸ) மிஸ்டர் ஹண்டர் உத்திரவை மீறி நடக்கும்படி மாணுக்கர்களைத் தூண்டி விட்டாரென்று அவரைக்கூப்பிட்டு விரிந்து அவரைக் காலேஜையிட்டு தள்ளிவைத்தார். பிறகு அவர் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டதின் பேரில் அவரை சேர்த்துக் கொண்டார்.

மிஸ்டர் பால் இராஜ மஹேந்திரத்திற்கு வந்தபொழுது மாணுக்கர்கள் அவருக்கு நல்வரவு கூறி அவர்செய்த பிரசங்கங்களைக் கேட்டுக்கொண்டாடினது காலேஜ் அதிகாரிகளுக்குப் பிடிக்காமல் அவர்களைத்தடுத்த யத்தனத்தார்கள். இந்த யத்தனம் பலிக்கவில்லை. மாணுக்கர்கள் வந்தேமாதரம் பதக்கமும், வந்தேமாதரம் ஓட்டும் தரித்துக்கொண்டு காலேஜுக்கு வந்தது அக்காலேஜ் தலைவருடைய உத்திரவுக்கு விரோதமென்று அந்த

சின்னங்களை நீக்கச்சொன்னார். மாணுக்கர்கள் அதற்கு உடன்படாதபோத காலேஜ் அதிகாரிகளுக்கும் மாணுக்கர்களுக்கும் விரோதம் நேர்ந்தது. மிஸ்டர் ஹண்டர் தன் உத்திரவுக்குச் சீழ்ப்படிவாதவர்களை யெல்லாம் காலேஜை விட்டுத்தள்ளிவிட்ட உத்தேசித்தார். இதுகண்ட மாணுக்கர்கள், தாங்களே காலேஜை விட்டுப்போய் விட்டார்கள், இப்படி அற்பவிஷயம் பெரிய கலகமாக முடிபு, சித்தையிலாகத்தலைவர் இராஜமஹேந்திரம் சென்று நடந்தவற்றை விசாரித்துக் கவர்ன்மெண்டாருக்கு ரிபோர்ட்டி செய்தார். அந்த ரிபோர்ட்டின் பேரில் கவர்ன்மெண்டார் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

அந்த உத்திரவுப்படி கவர்ன்மெண்டார் அக்காலேஜ் தலைவர் மிஸ்டர் மார்க் ஹண்டர் செய்ததெல்லாம் சரிபென்றும், மாணுக்கர்கள் செய்ததெல்லாம் பிசுபென்றும் தீர்மானித்து அதற்காக அவர்களைக் கடினமாகத் தண்டித்திருக்கிறார்கள்.

உபாத்திமைத் தொழிலுக் கருகாகப்படித்து வந்த ஹரிஸ்வரத்தமாவ ளம். ஏ. அவர்களை உபாத்திமைத் தொழிலுக் கருகரல்லவென்றும் அவரையாரும் அவ்வேலைக்கு நியமிக்கப்படாதென்றும் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாணுக்கர்களில் சுமார் 171-பேர்களைக் காலேஜையிட்டுத் தள்ளினதன்றி அவர்கள் இராஜமஹேந்திரம் காலேஜிலாவது வேறு எந்தக் காலேஜிலாவது சேர்த்துக்கொள்ளப்படமாட்டார்களென்று உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆன்றி அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கும் இரண்டு வருஷக்களுக்கும் பூனியாவிலிடிப் பரீட்சைகளுக்குப் போகக்கூடாதென்று தடுத்து அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளாதபடி பூனியாவிலிடி வின்டிபேட்ட சபையாரைக் கேட்டுக்கொள்ளும்படி சித்திரா இலாகாத்தலைவரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இது என்ன அர்த்தம்! ஏதோ சிறுவர்கள் தலை தெரியாமல் கூத்தாடினால் அவர்களைச் சுமாராகக்கண்டித்து நயப்பத்தால் திருத்தியாளாமல் இப்படிக்க கரோமாய்க் கண்டித்தால், இளமனது கசந்துபோகாதா? 171-மாணுக்கர்களைப்பிடித்திடமென்று சந்தியில் விட்டு விட்டால் அவர்கள் என்னசெய்வார்?

கள் ! சிறுவர்மனதை அன்பு அனுதாபத்தால் கவர்ந்து அவர்களை நல்வழிபடுத்துவதே நல்ல உபாத்தியாயர்க்கு அடையாளம். சிறுவர் மனதை வசப்படுத்த அயிர்பாதவர் உபத்தி மைத்தொழிலிற் கைதேர்ந்தவரென்று மறிக் கப்படமாட்டார். “ இவங்கன்று துள்ளு பய மறியாது ” என்றொரு பழமொழியுண்டு. இவங்கன்று துள்ளித்தென்று அதன் காலையொடித்து விடலாமா, அல்லது கட்டுத்தரை போடு ஒட்டக்கட்டி அதன் கொழுப்பையடக்கி விடலாமா ? இவங்கன்று துள்ளத்தான் துள்ளும் ; அது அதற்கு ஸ்வபாவம். ஸ்வபாவகுணம் எப்பவும் குற்றமாகாது. ஸ்வபாவகுணத்தைமுறட்டுத்தனமாக மாற்றினால் அது மாறுமா ? ஸ்வபாவமறிந்து அதன் வழிப்பட்டு அதைமாற்றினால் மாற்றலாமேயன்றி கெடுபிடியதிகாரத்தால் ஸ்வபாவத்தை மாற்றாததன்மீதால் “ முதற்கோணல் முறியும் கோணல் ” என்று மேலுமேலும் குணங்கோணலாகவேதான் போகும்” இதையறிந்து நடந்து கொள்வதே மேலோர்க்குமுது. “ சிறிபேர்செய்த சிறுபிழையெல்லாம் பெரியோராகிற்பொறுப்பதுகடனே ! ” ஆகையால் சிறுபிழையெய்க் சிறுவர்களைப் பெரும்பிழைசெய்தனராகக் கண்டித்தல் யுத்தமன்று ; தத்தாரிப் பிள்ளையின் கதையைக்கொண்டுபேசுகிறின்று குணக்கேடரைத்திருத்தும் வகையுபதேசித்தது காலேஜ் அதிகாரிகளுக்குக் கவனமென்னாருக்கும் தெரியாததல்ல. சிறிபேர் பெரும்பிழை செய்தனராகில் பெரியோர் அப்பிழைபொறுத்ததுமிகே ” பென்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப் “ பொறுத்தலரிது ” என்றது அவர்கள் சினந்தாங்கலமை காரணமாகச்சொன்னதன்று. ஆனால் சிறுவர் நன்மையை நாடிப் பெரியோர் அப்பிழைக்களைப் பொறுத்துப் கடுமைபாராட்டாது தண்டிக்கவேண்டுமென்றதே. அப்படித் தண்டிப்பதில் சிறுவர்களுடைய நன்மையே பிரதானமாகக் கொண்டு தண்டிக்கவேண்டும். இந்த உத்தரவு சிறுவர்களுக்கு அவர்கள் குணக்கேடால் வரும் திமையையிட அதிகநிலை பிழைப்பதன் அளவுகள்மனப்போக்கைத் திருப்பது போனவழியிலேயே உறுதிப்படுத்துதல்மையதாக விரும்பத்தல் கவனம்மெண்டார் இவ்வளவு கடினமான உத்தரவு கொடுத்தது இராஜ்யசேஷமத்தை யுத்தேசித்தாவது பிழையி

ழைத்த மாணுக்கர்கள் சேஷமத்தை உத்தேசித்தாவது உசிதமென்று சொல்லத் தக்கதாயில்லை. அதேவிதமான குற்றம் சென்னையில் எல்லாக்காலேஜ்களிலும் படிக்கும் மாணுக்கர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இராஜமகேந்திரம் காலேஜ் தலைவர் பிடிவாதத்தினாலும் பிள்ளைகளின் குணமறிந்து கிட்டுப் பிடிக்கும் சாமர்த்தியமில்லாமையாலும் அற்பபாம்பலங்கள் பிரமாதமாகத்தோன்றுபடியாய்விட்டன. சென்னையில் கிறிஸ்தியன் காலேஜ் தலைவர் அதே சந்தர்ப்பங்களின் நடுவே இளிய வசனங்கள் சில வற்றால் மாணுக்கர்கள் மனதைக் கவர்ந்து விட்டார். பாலர்மனதும் பித்தர்மனதும் பேதையர்மனதும் “கொண்டது விடாது” பிடிக்கும் தன்மையுள்ளது. ஆனால் அப்படி “கொண்டது விடாது” பிடிக்கும் தன்மை ஆவந்தவிடத்தில் நீடித்திருப்பதில்லை. இந்த குத்தமத்தையறிந்து மேலோர் அவர்களிடத்தில் சமயோசிதமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். மண்க்கிளர்ச்சியுண்டாயிருக்கும் காலத்தில் அம்மனதை அதிகபரமுறுக்கால் அடக்கிமடக்குவதுதுள்ளுகிறவர்களின் கலை பொடிப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

இது மனோதர்மசாஸ்திரம். மனோதர்மத்துக்கு விரோதமாக நடப்பவர் மாண்புடையாராக மாட்டார். இளைஞர்மனம் திருக்கவிவேற்றிய மனப்பொல் குபவன்மைக்கு இசைந்து வளையுத்தன்மையாக விருக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் சற்றுக்கடினமாயிருந்தால் அதற்காகத் “திருவு” யந்திரத்தை யொட்டித்தெரிந்து விடலாமா ? கடினமானதினாரணத்தையறிந்து பக்குவமாய் அம்மன் இளகவைப்பதல்லவோ நல்லவினைக்காரணக்கடையானம். மண் காய்ந்து கடினமாய் விட்டால், அதை ஜலம்விட்டு ஹரவைத்துப்பிசைந்து இளகவைக்க வேண்டும். அதற்காகச் சூளைபோடுவதையே நிறுத்திவிட்டால் அது குபவன் புத்திக்கும் விருத்தபல்லவா ? தேகதர்மத்துக்குச் சரிபாணது மனோதர்மத்துக்குச்சரியாத அமைய வேண்டாமா ? தேகமனோதர்மங்களை மிஞ்சி நடந்துவிட்டு, ஸர்க்காரதாராத்தை மீறி நடந்துவிட்டதாகக் குற்றம் சாட்டினால் அது தர்ம விதிப்படி குற்றமாகுமா ? ஒருநாளுமாகாதென்க.